

Ioan

¹ La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. ² Același era la început cu Dumnezeu. ³ Toate lucrurile au fost făcute de el și fără el nu a fost făcut nimic din ceea ce a fost făcut. ⁴ În el era viață și viața era lumina oamenilor. ⁵ Și lumina strălucește în întuneric și întunericul nu a cuprins-o. ⁶ A fost un om trimis de la Dumnezeu, al cărui nume era Ioan. ⁷ Acesta a venit pentru mărturie, ca să aducă mărturie despre Lumina aceea, pentru ca toți să creadă prin el. ⁸ Nu era el acea Lumină, ci a fost trimis să aducă mărturie despre Lumina aceea. ⁹ Aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe fiecare om ce vine în lume. ¹⁰ El era în lume și lumea a fost făcută de el și lumea nu l-a cunoscut. ¹¹ A venit la ai săi și ai săi nu l-au primit. ¹² Dar tuturor celor ce l-au primit, adică celor ce cred în numele lui, le-a dat puterea să devină fiii lui Dumnezeu, ¹³ Care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu. ¹⁴ Și Cuvântul a fost făcut carne și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr (și noi am privit gloria lui, glorie ca a singurului-născut din Tatăl). ¹⁵ Ioan a adus mărturie despre el și a strigat, spunând: Acesta era el, despre care am spus: Cel ce vine după mine este preferat înaintea mea, pentru că era înainte de mine. ¹⁶ Și din plinătatea lui noi toți am primit, și har peste har, ¹⁷ Pentru că legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit

prin Isus Cristos. ¹⁸ Nimeni nu a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul lui Fiu născut, care este în sânul Tatălui, el l-a făcut cunoscut. ¹⁹ Și aceasta este mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis preoți și leviți din Ierusalim să îl întrebe: Tu cine ești? ²⁰ Iar el a mărturisit și nu a negat, ci a mărturisit: Eu nu sunt Cristosul. ²¹ Iar ei l-au întrebat: Ce atunci? Ești Ilie? Iar el spune: Nu sunt. Ești tu acel profet? Și a răspuns: Nu. ²² Atunci i-au spus: Cine ești tu? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui despre tine însuși? ²³ Iar el a spus: Eu sunt vocea unuia strigând în pustie: Îndreptați calea Domnului, cum a spus profetul Isaia. ²⁴ Și cei ce au fost trimiși erau dintre farisei. ²⁵ Și l-au întrebat și i-au spus: Atunci de ce botezi, dacă nu ești acel Cristos, nici Ilie, nici acel profet? ²⁶ Ioan le-a răspuns, zicând: Eu botez cu apă; dar printre voi stă în picioare unul pe care voi nu îl cunoașteți. ²⁷ El este acela care, venind după mine, este preferat înaintea mea, a cărui curea a sandalei eu nu sunt demn ca să o dezleg. ²⁸ Acestea s-au făcut în Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan. ²⁹ A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a spus: Iată, Mielul lui Dumnezeu, care înlătură păcatul lumii. ³⁰ El este acela despre care eu am spus: După mine vine un om, care este preferat înaintea mea, pentru că era înainte de mine. ³¹ Și eu nu îl cunoșteam, dar ca să fie arătat lui Israel, din această cauză am venit, botezând cu apă. ³² Și Ioan a adus mărturie, spunând: Am văzut Duhul coborând din cer ca un porumbel și a rămas peste el. ³³ Și eu nu îl cunoșteam, dar cel ce m-a trimis

să botez cu apă, acesta mi-a spus: Acela peste care vei vedea Duhul coborând și rămânând peste el, acesta este cel ce botează cu Duhul Sfânt. ³⁴ Și eu am văzut și am adus mărturie că acesta este Fiul lui Dumnezeu. ³⁵ Din nou, a doua zi Ioan stătea în picioare și doi dintre discipolii lui *erau* cu el; ³⁶ Și, privind pe Isus umblând, spune: Iată, Mielul lui Dumnezeu. ³⁷ Și cei doi discipoli l-au auzit vorbind și l-au urmat pe Isus. ³⁸ Atunci Isus s-a întors și i-a văzut urmându-l și le-a spus: Ce căutați? Ei i-au spus: Rabi (care fiind tradus se spune: Stăpâne), unde locuiești? ³⁹ El le-a spus: Veniți și vedeți. Au venit și au văzut unde locuia și au rămas cu el în acea zi, pentru că era cam ora a zecea. ⁴⁰ Unul dintre cei doi, care auziseră pe Ioan și l-au urmat, era Andrei, fratele lui Simon Petru. ⁴¹ El întâi a găsit pe fratele său Simon și i-a spus: Noi am găsit pe Mesia (care fiind tradus este Cristosul). ⁴² Și l-a adus la Isus. Și, privind la el, Isus a spus: Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei numi Chifa (care se traduce, piatră). ⁴³ A doua zi Isus a voit să meargă în Galileea și a găsit pe Filip și i-a spus: Urmează-mă. ⁴⁴ Și Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și Petru. ⁴⁵ Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: Noi am găsit pe acela despre care a scris Moise în lege și profeți, pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. ⁴⁶ Și Natanael i-a spus: Poate veni vreun lucru bun din Nazaret? Filip i-a spus: Vino și vezi. ⁴⁷ Isus a văzut pe Natanael venind la el și a spus despre el: Iată, cu adevărat un israelit în care nu este viclesug! ⁴⁸ Natanael i-a spus: De unde mă cunoști? Isus a răspuns și i-a zis: Te-am văzut mai

Înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin. ⁴⁹ Natanael a răspuns și i-a zis: Rabi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești Împăratul lui Israel. ⁵⁰ Isus a răspuns și i-a zis: Pentru că ți-am spus: Te-am văzut sub smochin, crezi? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea. ⁵¹ Și i-a spus: Adevărat, adevărat vă spun, de acum încolo veți vedea cerul deschis și îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul omului.

2

¹ Și a treia zi s-a făcut nuntă în Cana Galileii și mama lui Isus era acolo; ² Și la nuntă a fost chemat și Isus și discipolii lui. ³ Și când s-a terminat vinul, mama lui Isus i-a zis: Nu au vin. ⁴ Isus i-a spus: Femeie, ce am a face cu tine? Nu mi-a venit încă timpul. ⁵ Mama lui a spus servitorilor: Faceți orice vă va spune. ⁶ Și acolo erau puse șase vase de piatră, puse conform obiceiului de curățire al iudeilor, care conțineau două sau trei măsurii. ⁷ Isus le-a spus: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus. ⁸ Și le-a spus: Scoateți acum și duceți-i conducătorului nunții. Și i-au dus. ⁹ Și conducătorul nunții, după ce a gustat apa făcută vin și neștiind de unde era, (dar servitorii, care au scos apa, știau), conducătorul nunții a chemat pe mire, ¹⁰ Și i-a spus: Orice om pune întâi vin bun și după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul bun până acum. ¹¹ Acest început al miracolelor l-a făcut Isus în Cana Galileii; și și-a arătat gloria; și discipolii lui au crezut în el. ¹² După aceasta, s-a coborât la Capernaum, el și mama lui și frații lui și discipolii lui; și au

rămas acolo nu multe zile. ¹³ Și paștele iudeilor era aproape și Isus a urcat la Ierusalim, ¹⁴ Și a găsit în templu pe cei ce vindeau boi și oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând jos; ¹⁵ Și, făcând un bici de frânghii, i-a scos pe toți afară din templu, și oile și boii, și a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele, ¹⁶ Și a spus celor ce vindeau porumbei: Luați acestea de aici, nu faceți din casa Tatălui meu o casă de comerț. ¹⁷ Și discipolii lui și-au amintit că este scris: Zelul casei tale m-a mâncat. ¹⁸ Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Ce semn ne arăți nouă, văzând că faci acestea? ¹⁹ Isus a răspuns și le-a zis: Distrugeți templul acesta și în trei zile îl voi ridica. ²⁰ Atunci iudeii au spus: Patruzeci și șase de ani a fost templul acesta în construcție și tu îl vei ridica în trei zile? ²¹ Dar el le vorbea despre templul trupului său. ²² De aceea, când a înviat dintre morți, discipolii lui și-au amintit că le spusese aceasta; și au crezut scriptura și cuvântul pe care îl spusese Isus. ²³ Dar când era în Ierusalim, la paște, la sărbătoare, mulți au crezut în numele lui, când vedeau miracolele pe care le făcea. ²⁴ Dar Isus însuși nu li s-a încredințat, pentru că îi cunoștea pe toți, ²⁵ Și nu a avut nevoie ca să îi aducă cineva mărturie despre om, fiindcă știa ce era în om.

3

¹ Între farisei era un om cu numele Nicodim, un conducător al iudeilor; ² Acesta a venit la Isus noaptea și i-a spus: Rabi, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu; fiindcă nimeni nu poate face miracolele acestea pe care le faci tu, decât dacă Dumnezeu este cu el. ³ Isus a răspuns și i-a

zis: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu. ⁴ Nicodim i-a spus: Cum se poate naște un om, fiind bătrân? Poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască? ⁵ Isus a răspuns: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu. ⁶ Ce este născut din carne este carne; și ce este născut din Duhul este duh. ⁷ Nu te minuna că ți-am spus: Trebuie să fiți născuți din nou. ⁸ Vântul suflă încotro voiește și auzi sunetul lui, dar nu poți spune de unde vine, nici încotro merge; tot așa este oricine care este născut din Duhul. ⁹ Nicodim a răspuns și i-a zis: Cum pot fi acestea? ¹⁰ Isus a răspuns și i-a zis: Tu ești învățator al lui Israel și nu știi acestea? ¹¹ Adevărat, adevărat îți spun: Vorbim ceea ce știm și aducem mărturie ce am văzut, dar nu primiți mărturia noastră. ¹² Dacă v-am spus lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi spune lucruri cerești? ¹³ Și nimeni nu s-a urcat în cer, decât cel ce s-a coborât din cer, Fiul omului, care este în cer. ¹⁴ Și așa cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul omului; ¹⁵ Pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață eternă. ¹⁶ Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu născut, ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică. ¹⁷ Fiindcă Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să condamne lumea, ci pentru ca lumea să fie salvată prin el. ¹⁸ Cine crede în el, nu este condamnat; dar cine nu crede este deja condamnat, pentru că nu a crezut în numele singurului Fiu născut al

lui Dumnezeu. ¹⁹ Iar condamnarea este aceasta, că lumina a venit în lume și oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. ²⁰ Fiindcă oricine practică răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca nu cumva să i se mustre faptele; ²¹ Dar cel ce face adevărul vine la lumină, ca să îi fie arătate faptele, pentru că sunt lucrute în Dumnezeu. ²² După acestea, Isus și discipolii lui au venit în ținutul Iudeii și stătea acolo cu ei și boteza. ²³ Și Ioan de asemenea boteza în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo era multă apă; și ei veneau și erau botezați. ²⁴ Fiindcă Ioan încă nu fusese aruncat în închisoare. ²⁵ Între unii dintre discipolii lui Ioan și iudei s-a iscat atunci o întrebare despre curățire. ²⁶ Și au venit la Ioan și i-au spus: Rabi, cel ce era cu tine dincolo de Iordan și căruia i-ai adus mărturie, iată, acesta botează și toți vin la el. ²⁷ Ioan a răspuns și a zis: Un om nu poate primi nimic decât dacă îi este dat din cer. ²⁸ Voi înșivă îmi aduceți mărturie că am spus: Nu sunt eu Cristosul, ci sunt trimis înaintea lui. ²⁹ Cine are mireasa, este mirele; dar prietenul mirelui, care stă în picioare și îl aude, se bucură foarte mult de vocea mirelui; de aceea această bucurie a mea este împlinită. ³⁰ El trebuie să crească, dar eu să mă micșorez. ³¹ Cel ce vine de sus este mai presus de toți; cel ce este din pământ, este pământesc și vorbește din ale pământului; cel ce vine din cer este deasupra tuturor. ³² Și ce a văzut și a auzit, aceasta aduce ca mărturie, dar nimeni nu primește mărturia lui. ³³ Cel ce a primit mărturia lui a sigilat că Dumnezeu este adevărat. ³⁴ Fiindcă acela, pe care l-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui

Dumnezeu; fiindcă Dumnezeu nu îi dă Duhul cu măsură. ³⁵ Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate în mâna lui. ³⁶ Cel ce crede în Fiul, are viață veșnică; dar cel ce nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci furia lui Dumnezeu rămâne peste el.

4

¹ De aceea când Domnul a știut cum au auzit fariseii că Isus a făcut și a botezat mai mulți discipoli decât Ioan, ² (Deși Isus însuși nu boteza, ci discipolii lui), ³ A părăsit Iudeea și s-a dus din nou în Galileea. ⁴ Și trebuia să treacă prin Samaria. ⁵ Atunci a ajuns la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de ținutul pe care Iacob l-a dat fiului său Iosif. ⁶ Și era acolo fântâna lui Iacob. Isus, așadar, fiind obosit de călătorie, s-a așezat astfel la fântână; era cam pe la ora a șasea. ⁷ Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Isus i-a spus: Dă-mi să beau. ⁸ (Fiindcă discipolii lui se duseseră în cetate să cumpere mâncare). ⁹ Atunci femeia din Samaria i-a spus: Cum tu, fiind iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samariteancă? Pentru că iudeii nu au legături cu samaritenii. ¹⁰ Isus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este cel ce îți spune: Dă-mi să beau, tu i-ai fi cerut și el ți-ar fi dat apă vie. ¹¹ Femeia i-a spus: Domnule, nu ai cu ce să scoți apă și fântâna este adâncă; de unde așadar ai apa cea vie? ¹² Ești tu mai mare decât tatăl nostru Iacob, care ne-a dat fântâna și a băut din ea el însuși și copiii lui și vitele lui? ¹³ Isus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta, va înseta din nou. ¹⁴ Dar oricine bea din apa ce i-o voi da eu,

nicidecum nu va mai înseta niciodată; dar apa ce i-o voi da, va fi în el o fântână de apă, țâșnind în viață veșnică. ¹⁵ Femeia i-a spus: Domnule, dă-mi această apă, ca nici să nu *mai* însetez, nici să nu mai vin aici să scot. ¹⁶ Isus i-a spus: Du-te, cheamă pe soțul tău și vino aici. ¹⁷ Femeia a răspuns și a zis: Nu am soț. Isus i-a spus: Bine ai zis: Nu am soț; ¹⁸ Pentru că cinci soți ai avut și acela pe care îl ai acum nu este soțul tău; în aceasta ai spus adevărat. ¹⁹ Femeia i-a spus: Domnule, îmi dau seama că ești profet. ²⁰ Părinții noștri s-au închinat pe acest munte; și voi spuneți că în Ierusalim este locul unde ar trebui să se închine oamenii. ²¹ Isus i-a spus: Femeie, crede-mă, vine timpul, când nici pe muntele acesta, nici chiar în Ierusalim, nu vă veți închina Tatălui. ²² Voi vă închinați la ceea ce nu știți, noi știm la ce ne închinăm; fiindcă salvarea este de la iudei. ²³ Dar vine timpul și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă Tatăl caută astfel de oameni să i se închine. ²⁴ Dumnezeu este un Duh; și cei ce i se închină, trebuie să i se închine în duh și în adevăr. ²⁵ Femeia i-a spus: Știu că vine Mesia, care se numește Cristos; când va veni el, ne va spune toate lucrurile. ²⁶ Isus i-a spus: Eu, cel care vorbește cu tine, sunt acela. ²⁷ Și la aceasta, au venit discipolii lui și se minunau că vorbea cu femeia, totuși nimeni nu a spus: Ce cauți? Sau: De ce vorbești cu ea? ²⁸ Atunci femeia și-a lăsat vasul și s-a dus în cetate și le-a spus oamenilor: ²⁹ Veniți să vedeți un om care mi-a spus toate câte le-am făcut; nu cumva acesta este Cristosul? ³⁰ Atunci ei au ieșit

din cetate și au venit la el. ³¹ Între timp discipolii lui îl rugau, spunând: Rabi, mănâncă. ³² Dar el le-a spus: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o cunoașteți. ³³ De aceea discipolii spuneau unul altuia: I-a adus cineva să mănânce? ³⁴ Isus le spune: Mâncarea mea este să fac voia celui ce m-a trimis și să împlinesc lucrarea lui. ³⁵ Nu spuneți voi: Mai sunt încă patru luni și vine secerișul? Iată, vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți câmpiile, pentru că sunt albe, gata pentru seceriș. ³⁶ Și cel ce seceră primește plată și adună rod pentru viață eternă; pentru ca deopotrivă cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure împreună. ³⁷ Și în aceasta este adevărat acel cuvânt: Unul seamănă și altul seceră. ³⁸ Eu v-am trimis să secerăți unde nu ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. ³⁹ Și mulți samariteni din acea cetate au crezut în el pentru cuvântul femeii, care aducea mărturie: Mi le-a spus pe toate câte le-am făcut. ⁴⁰ De aceea când au venit samaritenii la el, l-au implorat să rămână cu ei; și a rămas acolo două zile. ⁴¹ Și mai mulți au crezut din cauza propriului său cuvânt, ⁴² Și spuneau femeii: Acum credem, nu din cauza vorbirii tale, ci fiindcă l-am auzit noi înșine și știm că acesta este în adevăr Cristosul, Salvatorul lumii. ⁴³ Iar după cele două zile a plecat de acolo și s-a dus în Galileea. ⁴⁴ Fiindcă Isus însuși a adus mărturie că un profet nu are onoare în propria lui patrie. ⁴⁵ Atunci, când a intrat în Galileea, galileenii l-au primit, văzând toate câte le făcuse la Ierusalim, la sărbătoare; fiindcă și ei merseseră la sărbătoare. ⁴⁶ Atunci Isus a venit din nou în Cana Galileii, unde a făcut apa vin. Și era un anume nobil, al cărui

fiu era bolnav în Capernaum. ⁴⁷ Când a auzit el că Isus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la el și l-a implorat să coboare și să îi vindece fiul, fiindcă era pe moarte. ⁴⁸ Atunci Isus i-a spus: Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu veți crede. ⁴⁹ Nobilul i-a spus: Coboară domnule, altfel copilul meu moare. ⁵⁰ Isus i-a spus: Du-te, fiul tău trăiește. Și omul a crezut cuvântul pe care i l-a spus Isus și s-a dus. ⁵¹ Și pe când el cobora, l-au întâlnit robii lui și i-au spus, zicând: Fiul tău trăiește. ⁵² Atunci i-a întrebat de ora în care a început să îi fie mai bine. Și i-au spus: Ieri, în ora a șaptea, l-a lăsat febra. ⁵³ Astfel, tatăl a cunoscut că era chiar ora aceea în care îi zisese Isus: Fiul tău trăiește. Și a crezut el însuși și toată casa lui. ⁵⁴ Acesta este iarăși al doilea miracol pe care l-a făcut Isus, după ce a plecat din Iudeea în Galileea.

5

¹ După acestea a fost o sărbătoare a iudeilor; și Isus s-a urcat la Ierusalim. ² Și era în Ierusalim, lângă piața oilor, o scaldătoare, care se numește în evreiește Betesda, având cinci arcade. ³ În acestea zăcea o mulțime mare de neputincioși, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. ⁴ Fiindcă un înger se cobora la un anumit timp în scaldătoare și tulbura apa; și cine intra primul după tulburarea apei era făcut sănătos de orice boală avea. ⁵ Și acolo era un anumit om care era în neputință de treizeci și opt de ani. ⁶ Isus, când l-a văzut zăcând și știind că era așa de mult timp, i-a spus: Voiești să fii făcut sănătos? ⁷ Neputinciosul i-a răspuns: Domnule, nu am pe nimeni să mă bage în scaldătoare când se

tulbură apa; iar până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea. ⁸ Isus i-a spus: Ridică-te, ia-ți patul și umblă. ⁹ Și îndată omul s-a făcut sănătos și și-a luat patul și umbla; însă în ziua aceea era sabatul. ¹⁰ De aceea iudeii au spus celui ce fusese vindecat: Este sabatul; nu îți este legiuit să îți iei patul. ¹¹ El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, acela mi-a spus: Ia-ți patul și umblă. ¹² Atunci l-au întrebat: Cine este omul care ți-a spus: Ia-ți patul și umblă? ¹³ Dar cel vindecat nu știa cine era; fiindcă Isus se retrăsese la o parte, fiind o mulțime în locul acela. ¹⁴ După acestea Isus l-a găsit în templu și i-a spus: Iată, ești făcut sănătos; nu mai păcătui, ca nu cumva să ți se întâmpile ceva mai rău. ¹⁵ Omul s-a dus și a spus iudeilor că era Isus care l-a făcut sănătos. ¹⁶ Și de aceea iudeii îl persecutau pe Isus și căutau să îl ucidă, pentru că a făcut acestea în sabat. ¹⁷ Dar Isus le-a răspuns: Tatăl meu lucrează până acum; și eu lucrez. ¹⁸ Din această cauză iudeii căutau și mai mult să îl ucidă, nu numai pentru că încălcase sabatul, dar și spunea că Dumnezeu este Tatăl său, făcându-se egal cu Dumnezeu. ¹⁹ Atunci Isus a răspuns și le-a zis: Adevărat, adevărat vă spun: Fiul nu poate face nimic de la el însuși, decât ce vede pe Tatăl făcând; fiindcă oricâte face el, pe acestea și Fiul le face la fel. ²⁰ Fiindcă Tatăl iubește pe Fiul și îi arată tot ce face el; și îi va arăta fapte mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați. ²¹ Fiindcă precum Tatăl îi învie pe morți și dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui voiește. ²² Fiindcă Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a încredințat toată judecata Fiului, ²³ Ca toți să

onoreze pe Fiul, așa cum onorează pe Tatăl. Cine nu onorează pe Fiul, nu onorează pe Tatăl care l-a trimis. ²⁴ Adevărat, adevărat vă spun: Cine aude cuvântul meu și crede în cel ce m-a trimis, are viață veșnică și nu vine în condamnare, ci a trecut din moarte la viață. ²⁵ Adevărat, adevărat vă spun: Vine timpul și acum este, când morții vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu; și cei ce aud, vor trăi. ²⁶ Fiindcă, așa cum Tatăl are viață în el însuși, tot așa a dat Fiului să aibă viață în el însuși. ²⁷ Și i-a dat de asemenea autoritate pentru a face judecată, pentru că este Fiul omului. ²⁸ Nu vă minunați de aceasta, pentru că vine timpul în care toți cei din morminte vor auzi vocea lui, ²⁹ Și vor ieși afară; cei ce au făcut binele, pentru învierea vieții; iar cei ce au practicat cele rele, pentru învierea damnării. ³⁰ Eu nu pot face nimic de la mine însumi; cum aud judec, și judecata mea este dreaptă pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui, care m-a trimis. ³¹ Dacă eu aduc mărturie despre mine, mărturia mea nu este adevărată. ³² Este altul care aduce mărturie despre mine și știu că mărturia pe care o aduce despre mine este adevărată. ³³ Voi ați trimis la Ioan și el a adus mărturie adevărului. ³⁴ Dar eu nu primesc mărturie de la om; ci spun acestea ca voi să fiți salvați. ³⁵ El era o lumină aprinsă și strălucitoare, și voi ați voit să vă veseliți pentru un timp în lumina lui. ³⁶ Dar eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; fiindcă faptele pe care mi le-a dat Tatăl să le împlinesc, aceste fapte pe care le fac eu, aduc mărturie despre mine că Tatăl m-a trimis. ³⁷ Și Tatăl însuși, care m-a trimis, a adus mărturie despre mine. Voi nu i-ați auzit niciodată vocea,

nici nu i-ați văzut chipul. ³⁸ Și cuvântul lui nu îl aveți rămânând în voi, pentru că pe cel ce l-a trimis el, pe el nu îl credeți voi. ³⁹ Cercetați scripturile, pentru că voi gândiți că în ele aveți viață eternă; și ele sunt cele care aduc mărturie despre mine. ⁴⁰ Și nu voiți să veniți la mine ca să aveți viață. ⁴¹ Nu primesc onoare de la oameni. ⁴² Dar vă știu că nu aveți în voi dragostea lui Dumnezeu. ⁴³ Am venit în numele Tatălui meu și nu mă primiți; dacă va veni altul în propriul lui nume, îl veți primi. ⁴⁴ Cum puteți crede voi care primiți onoare unii de la alții și nu căutați onoarea care vine doar de la Dumnezeu? ⁴⁵ Să nu gândiți că eu vă voi acuza înaintea Tatălui. Este cine să vă acuze, Moise, în care vă încredeți. ⁴⁶ Fiindcă, dacă l-ați fi crezut pe Moise, m-ați fi crezut pe mine; fiindcă el a scris despre mine. ⁴⁷ Dar dacă nu credeți scrierile lui, cum veți crede cuvintele mele?

6

¹ După acestea, Isus s-a dus dincolo de marea Galileii, care este marea Tiberiadei. ² Și o mare mulțime îl urma pentru că vedeau miracolele lui pe care le făcea peste cei ce erau bolnavi. ³ Și Isus a urcat pe munte și acolo s-a așezat cu discipolii săi. ⁴ Și paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape. ⁵ Atunci Isus, ridicând ochii și văzând că o mare mulțime a venit la el, i-a spus lui Filip: De unde să cumpărăm pâine, ca aceștia să mănânce? ⁶ Și spunea aceasta ca să îl încerce, fiindcă el știa ce avea să facă. ⁷ Filip i-a răspuns: Pâine de două sute de dinari nu le este suficientă, ca fiecare din ei să ia câte puțin. ⁸ Unul dintre discipolii săi, Andrei,

fratele lui Simon Petru, i-a spus: ⁹ Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi peștișori; dar ce sunt acestea la atâția? ¹⁰ Și Isus a spus: Faceți oamenii să se așeze. Și în locul acela era multă iarbă. Atunci bărbații s-au așezat, în număr de aproape cinci mii. ¹¹ Și Isus a luat pâinile și după ce a adus mulțumiri, le-a împărțit discipolilor, iar discipolii celor ce ședeau jos; la fel și din pești cât au dorit. ¹² După ce s-au săturat, Isus le-a spus discipolilor săi: Adunați frânturile care rămân, ca nu cumva ceva să se piardă. ¹³ Așadar, au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu frânturile celor cinci pâini de orz care au rămas în plus celor ce au mâncat. ¹⁴ Atunci oamenii aceia, când au văzut miracolul pe care îl făcuse Isus, au spus: Într-adevăr acesta este profetul ce trebuia să vină în lume. ¹⁵ De aceea Isus, știind că sunt gata să vină să îl ia cu forța să îl facă împărat, s-a dus din nou pe munte, numai el singur. ¹⁶ Iar când s-a făcut seară, discipolii lui au coborât la mare. ¹⁷ Și s-au urcat într-o corabie și au trecut marea spre Capernaum. Și deja se făcuse întuneric și Isus tot nu venise la ei. ¹⁸ Și marea s-a întăritat pentru că sufla un vânt puternic. ¹⁹ Și după ce au vâslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, ei îl văd pe Isus umblând pe mare și apropiindu-se de corabie, și s-au temut. ²⁰ Dar el le-a spus: Eu sunt; nu vă temeți. ²¹ Atunci cu voie bună l-au primit în corabie; și îndată corabia a sosit la țărnul spre care mergeau. ²² A doua zi, când mulțimea care stătea de cealaltă parte a mării a văzut că acolo nu era nicio altă corabie decât aceea în care se urcaseră

discipolii lui, și că Isus nu intrase cu discipolii lui în corabie, ci discipolii plecaseră singuri cu ea; ²³ (Dar din Tiberiada au venit alte corăbii aproape de locul unde mâncaseră pâinea, după ce Domnul mulțumise). ²⁴ Când a văzut așadar mulțimea că nici Isus, nici discipolii lui nu erau acolo, au urcat și ei în corăbii și au venit la Capernaum, căutând pe Isus. ²⁵ Și când l-au găsit de cealaltă parte a mării, i-au spus: Rabi, când ai venit aici? ²⁶ Isus le-a răspuns și a zis: Adevărat, adevărat vă spun: Voi mă căutați nu pentru că ați văzut miracolele, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat. ²⁷ Lucrați nu pentru mâncarea care piere, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică pe care Fiul omului v-o va da; fiindcă pe el l-a sigilat Dumnezeu Tatăl. ²⁸ Atunci i-au spus: Ce să facem ca să putem lucra faptele lui Dumnezeu? ²⁹ Isus a răspuns și le-a zis: Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în acela pe care l-a trimis el. ³⁰ De aceea i-au spus: Așadar ce semn faci tu, ca să vedem și să te credem? Ce lucrezi tu? ³¹ Părinții noștri au mâncat mană în pustie; așa cum este scris: Le-a dat pâine din cer să mănânce. ³² Atunci Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Nu Moise v-a dat acea pâine din cer, ci Tatăl meu vă dă adevărata pâine din cer. ³³ Fiindcă pâinea lui Dumnezeu este cel care se coboară din cer și dă viață lumii. ³⁴ Atunci i-au spus: Doamne, dă-ne totdeauna această pâine. ³⁵ Și Isus le-a spus: Eu sunt pâinea vieții; cine vine la mine nu va flămânzi niciodată; și cine crede în mine, nicidecum nu va înseta niciodată. ³⁶ Dar v-am spus că: M-ați și văzut și tot nu credeți. ³⁷ Tot ce îmi dă Tatăl va veni la mine; și pe cel ce vine la

mine nicidecum nu îl voi arunca afară; ³⁸ Pentru că am coborât din cer nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m-a trimis. ³⁹ Și aceasta este voia Tatălui ce m-a trimis, ca din tot ce mi-a dat să nu pierd nimic, ci să îl înviez în ziua de apoi. ⁴⁰ Și aceasta este voia celui ce m-a trimis, ca oricine care vede pe Fiul și crede în el, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia în ziua de apoi. ⁴¹ Atunci iudeii cârteau despre el, pentru că a spus: Eu sunt pâinea care s-a coborât din cer. ⁴² Și spuneau: Nu este acest Isus, fiul lui Iosif, al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum de spune el atunci: Am coborât din cer? ⁴³ De aceea Isus a răspuns și le-a zis: Nu cârțiți între voi. ⁴⁴ Nimeni nu poate veni la mine decât dacă Tatăl care m-a trimis îl atrage; și eu îl voi învia în ziua de apoi. ⁴⁵ Este scris în profeți: Și toți vor fi învățați de Dumnezeu. Așadar, fiecare om care a auzit și a învățat de la Tatăl, vine la mine. ⁴⁶ Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de acela care este de la Dumnezeu; el l-a văzut pe Tatăl. ⁴⁷ Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în mine are viață veșnică. ⁴⁸ Eu sunt pâinea vieții. ⁴⁹ Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. ⁵⁰ Aceasta este pâinea care coboară din cer, ca să mănânce din ea oricine și să nu moară. ⁵¹ Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi pentru totdeauna; și pâinea pe care o voi da eu este carnea mea, pe care o voi da pentru viața lumii. ⁵² De aceea iudeii se certau între ei, spunând: Cum poate acest om să ne dea carnea lui să o mâncăm? ⁵³ Atunci Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Dacă nu mâncați carnea Fiului omului și nu beți sângele

lui, nu aveți viață în voi. ⁵⁴ Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu are viață eternă, și eu îl voi învia în ziua de apoi. ⁵⁵ Căci carnea mea este într-adevăr mâncare, și sângele meu este într-adevăr băutură. ⁵⁶ Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu locuiește în mine, și eu în el. ⁵⁷ Așa cum Tatăl cel viu m-a trimis și eu trăiesc prin Tatăl, tot așa cel care mă mănâncă, va trăi și el prin mine. ⁵⁸ Aceasta este pâinea care a coborât din cer, nu așa cum au mâncat părinții voștri mană și au murit; cel ce mănâncă din pâinea aceasta va trăi pentru totdeauna. ⁵⁹ Acestea le-a spus în sinagogă pe când îi învăța în Capernaum. ⁶⁰ De aceea mulți dintre discipolii lui când au auzit, au spus: Greu este cuvântul acesta; cine îl poate asculta? ⁶¹ Dar Isus, cunoscând în el însuși că discipolii lui cărteau despre aceasta, le-a spus: Aceasta vă poticnește? ⁶² Dar dacă l-ați vedea pe Fiul omului urcându-se unde era mai înainte? ⁶³ Duhul este cel care dă viață; carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le spun eu, sunt duh și sunt viață. ⁶⁴ Dar sunt unii dintre voi care nu cred. Fiindcă Isus știa de la început cine erau cei care nu au crezut și cine este cel care îl va trăda. ⁶⁵ Și spunea: Din această cauză v-am spus că nimeni nu poate veni la mine, decât dacă i-a fost dat de Tatăl meu. ⁶⁶ De atunci mulți dintre discipolii lui au mers înapoi și nu mai umblau cu el. ⁶⁷ Atunci Isus a spus celor doisprezece: Nu doriți și voi să plecați? ⁶⁸ Atunci Simon Petru i-a răspuns: Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții eterne. ⁶⁹ Și noi credem și suntem siguri că tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeuului cel viu. ⁷⁰ Isus le-a răspuns: Nu v-am

ales eu pe voi cei doisprezece? Și unul dintre voi este diavol? ⁷¹ Și vorbea despre Iuda Iscariot, al lui Simon; fiindcă el avea să îl trădeze, fiind unul dintre cei doisprezece.

7

¹ După acestea Isus a umblat prin Galileea fiindcă nu voia să umble prin Iudeea, pentru că iudeii căutau să îlucidă. ² Și sărbătoarea iudeilor, a corturilor, era aproape. ³ De aceea frații lui i-au spus: Pleacă de aici și mergi în Iudeea, ca să vadă și discipolii tăi faptele pe care tu le faci. ⁴ Fiindcă nimeni nu face ceva în taină, ci el însuși caută să fie cunoscut pe față. Dacă faci acestea, arată-te pe tine însuși lumii. ⁵ Fiindcă nici frații lui nu credeau în el. ⁶ Atunci Isus le-a spus: Timpul meu încă nu a venit; dar timpul vostru întotdeauna este gata. ⁷ Lumea nu vă poate urî; dar pe mine mă urăște, pentru că eu aduc mărturie despre ea, că faptele ei sunt rele. ⁸ Urcați-vă la această sărbătoare, eu nu mă urc încă la această sărbătoare, pentru că timpul meu încă nu s-a împlinit. ⁹ După ce le-a spus aceste cuvinte, a rămas în Galileea. ¹⁰ Dar după ce au urcat frații lui, atunci a urcat și el la sărbătoare, nu pe față, ci ca în taină. ¹¹ Atunci iudeii îl căutau la sărbătoare și spuneau: Unde este acela? ¹² Și era multă cârtire în mulțime despre el; într-adevăr unii spuneau: Este un om bun; alții spuneau: Nu, ci înșală mulțimea. ¹³ Totuși, nimeni nu vorbea pe față despre el, de teama iudeilor. ¹⁴ Dar pe la jumătatea sărbătorii, Isus a urcat la templu și îi învăța. ¹⁵ Și iudeii se minunau, spunând: Cum știe acest om carte fără să fi învățat? ¹⁶ Isus le-a răspuns și a zis:

Doctrina mea nu este a mea, ci a celui care m-a trimis. ¹⁷ Dacă cineva voiește să facă voia lui, va cunoaște despre doctrina aceasta, dacă este din Dumnezeu, sau dacă eu vorbesc de la mine însumi. ¹⁸ Cine vorbește de la el însuși caută propria lui glorie; dar cine caută gloria celui ce l-a trimis, acela este adevărat și în el nu este nedreptate. ¹⁹ Nu v-a dat Moise legea și *totuși* nimeni dintre voi nu ține legea? De ce căutați să mă ucideți? ²⁰ Mulțimea i-a răspuns și a zis: Ai drac, cine caută să teucidă? ²¹ Isus a răspuns și le-a zis: Am făcut o lucrare și toți vă minunați. ²² De aceea Moise v-a dat circumcizia (nu că este din Moise, ci din patriarhi) și circumcideți un om în sabbat. ²³ Dacă un om primește circumcizia în sabbat, ca nu cumva legea lui Moise să se calce, sunteți mâniați pe mine pentru că am făcut un om în întregime sănătos în sabbat? ²⁴ Nu judecați după înfățișare, ci judecați judecată dreaptă. ²⁵ Atunci unii dintre cei din Ierusalim au spus: Nu este acesta cel pe care caută ei să îlucidă? ²⁶ Și iată, vorbește cutezător și ei nu îi spun nimic. Știu cumva conducătorii că acesta este cu adevărat Cristosul? ²⁷ Totuși noi știm de unde este acesta; însă când vine Cristosul, nimeni nu știe de unde este. ²⁸ Și Isus, pe când îi învăța în templu, a strigat și a spus: Deopotrivă mă cunoașteți și știți de unde sunt. Și nu am venit de la mine însumi, dar cel ce m-a trimis este adevărat, cel pe care voi nu îl cunoașteți. ²⁹ Dar eu îl cunosc, fiindcă sunt de la el și el m-a trimis. ³⁰ De aceea căutau să îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el, deoarece încă nu îi venise timpul. ³¹ Și mulți din mulțime au crezut în el și au spus: Când vine Cristosul va face

mai multe miracole decât cele pe care le-a făcut acesta? ³² Fariseii au auzit mulțimea cârtind astfel de lucruri despre el; și fariseii și preoții de seamă au trimis ofițeri ca să îl prindă. ³³ Atunci Isus le-a spus: Mai sunt cu voi puțin timp și apoi mă duc la cel ce m-a trimis. ³⁴ Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni. ³⁵ Atunci iudeii au spus între ei: Unde se va duce el, ca să nu îl putem găsi? Nu cumva se va duce la cei împrăștiați printre neamuri și să îi învețe pe neamuri? ³⁶ Ce este acest cuvânt pe care l-a spus: Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni? ³⁷ În ultima zi, ziua cea mare a sărbătorii, Isus a stat în picioare și a strigat, spunând: Dacă însetează cineva, să vină la mine și să bea. ³⁸ Cel ce crede în mine, după cum a spus scriptura, din lăuntru lui vor curge râuri de apă vie. ³⁹ (Dar spunea aceasta despre Duhul, pe care cei ce cred în el urmau să îl primească, pentru că Duhul Sfânt încă nu fusese dat, pentru că Isus nu fusese încă glorificat.) ⁴⁰ De aceea mulți din mulțime, când au auzit acest cuvânt, au spus: Acesta este cu adevărat Profetul. ⁴¹ Alții au spus: Acesta este Cristosul. Dar unii au spus: Din Galileea vine Cristosul? ⁴² Nu a spus scriptura că: Din sămânța lui David și din satul Betleem, de unde era David, vine Cristosul? ⁴³ Astfel în mulțime a fost dezbinare din cauza lui. ⁴⁴ Iar unii dintre ei voiau să îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el. ⁴⁵ Ofițerii au venit atunci la preoții de seamă și la farisei, iar ei le-au spus: De ce nu l-ați adus? ⁴⁶ Ofițerii au răspuns: Niciodată vreun om nu a vorbit ca omul acesta. ⁴⁷ Atunci

fariseii le-au răspuns: Nu ați fost și voi înșelați? ⁴⁸ A crezut în el vreunul dintre conducători sau dintre farisei? ⁴⁹ Dar această mulțime, care nu știe legea, este blestemată. ⁵⁰ Nicodim (cel care venise la Isus noaptea, fiind unul dintre ei), le-a spus: ⁵¹ Judecă legea noastră pe un om înainte să îl asculte și să știe ce face? ⁵² Iar ei au răspuns și i-au zis: Nu ești și tu din Galileea? Cercetează și vezi, pentru că din Galileea nu se ridică niciun profet. ⁵³ Și fiecare a mers acasă.

8

¹ Isus s-a dus la muntele Măslinilor. ² Și de vreme dimineța a venit din nou în templu; și tot poporul a venit la el; și a șezut și i-a învățat. ³ Și scribii și fariseii i-au adus o femeie prinsă în adulter; și după ce au pus-o în mijloc, ⁴ I-au spus: Învățătorule, această femeie a fost prinsă în adulter, chiar asupra faptei. ⁵ Și Moise, în lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe unele ca acestea. Dar tu ce spui? ⁶ Spuneau aceasta, ispitindu-l, ca să îl acuze. Dar Isus, aplecându-se jos, scria cu degetul pe pământ de parcă nu îi auzea. ⁷ Și în timp ce continuau să îl întrebe, s-a ridicat și le-a spus: Acela care este fără păcat dintre voi, să arunce primul cu piatra în ea. ⁸ Și, aplecându-se jos din nou, scria pe pământ. ⁹ Și cei ce au auzit, fiind condamnați de conștiința lor, au ieșit unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la ultimii. Și Isus a rămas singur; și femeia stând în mijloc. ¹⁰ Când s-a ridicat Isus și nu a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, i-a spus: Femeie, unde sunt aceia, acuzatorii tăi? Nimeni nu te-a

condamnat? ¹¹ Iar ea a spus: Nimeni, Doamne. Și Isus i-a spus: Nici eu nu te condamn; du-te și nu mai păcătuie. ¹² Atunci Isus le-a vorbit din nou, spunând: Eu sunt lumina lumii; cel ce mă urmează nicidecum nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții. ¹³ De aceea fariseii i-au spus: Tu aduci mărturie despre tine însuși; mărturia ta nu este adevărată. ¹⁴ Isus a răspuns și le-a zis: Deși eu aduc mărturie despre mine însumi, mărturia mea este adevărată pentru că știu de unde am venit și unde mă duc, dar voi nu puteți spune de unde vin și unde mă duc. ¹⁵ Voi judecați conform cărnii; eu nu judec pe nimeni. ¹⁶ Și chiar dacă eu judec, judecata mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci eu și Tatăl care m-a trimis. ¹⁷ Și de asemenea este scris în legea voastră că mărturia a doi oameni este adevărată. ¹⁸ Eu sunt cel ce aduce mărturie despre mine însumi și Tatăl care m-a trimis aduce mărturie despre mine. ¹⁹ Atunci ei i-au spus: Unde este Tatăl tău? Isus a răspuns: Nu mă cunoașteți nici pe mine, nici pe Tatăl meu. Dacă m-ați fi cunoscut, ați fi cunoscut și pe Tatăl meu. ²⁰ Isus a spus aceste cuvinte în vistierie, pe când îi învăța în templu; și nimeni nu a pus mâinile pe el, pentru că nu îi venise încă timpul. ²¹ Atunci Isus le-a spus din nou: Eu mă duc și voi mă veți căuta și veți muri în păcatele voastre; acolo unde mă duc eu, voi nu puteți veni. ²² Atunci iudeii au spus: *Oare* se va omorî el însuși? Pentru că spune: Acolo unde mă duc eu, voi nu puteți veni. ²³ Și le-a spus: Voi sunteți de jos, eu sunt din înalt; voi sunteți din această lume, eu nu sunt din această lume. ²⁴ De aceea v-am spus că veți muri în păcatele

voastre; căci dacă nu credeți că eu sunt el, veți muri în păcatele voastre. ²⁵ Atunci i-au spus: Tu, cine ești? Și Isus le-a spus: Chiar acela de care de la început v-am spus. ²⁶ Am multe de spus și de judecat despre voi, dar cel ce m-a trimis este adevărat și spun lumii cele pe care le-am auzit de la el. ²⁷ Ei nu au înțeles că le vorbea despre Tatăl. ²⁸ Atunci Isus le-a spus: Când veți fi ridicat pe Fiul omului, atunci veți ști că eu sunt el și că nu fac nimic de la mine însumi, ci așa cum m-a învățat Tatăl meu, acestea vorbesc. ²⁹ Și cel ce m-a trimis este cu mine; Tatăl nu m-a lăsat singur, pentru că totdeauna eu fac cele plăcute lui. ³⁰ Pe când vorbea acestea, mulți au crezut în el. ³¹ Atunci Isus a spus iudeilor care au crezut în el: Dacă stăruieți în cuvântul meu, sunteți cu adevărat discipolii mei; ³² Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi. ³³ I-au răspuns: Noi suntem sămânța lui Avraam și nu am fost robi niciodată nimănui; cum spui tu: Veți fi făcuți liberi? ³⁴ Isus le-a răspuns: Adevărat, adevărat vă spun: Oricine face păcat este robul păcatului. ³⁵ Și robul nu trăiește în casă pentru totdeauna, Fiul însă trăiește pentru totdeauna. ³⁶ De aceea dacă Fiul vă face liberi, veți fi cu adevărat liberi. ³⁷ Știu că sunteți sămânța lui Avraam; dar căutați să mă ucideți, deoarece cuvântul meu nu are loc în voi. ³⁸ Eu spun ceea ce am văzut la Tatăl meu; și voi faceți ceea ce ați văzut la tatăl vostru. ³⁹ Ei au răspuns și i-au zis: Tatăl nostru este Avraam. Isus le-a spus: Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face faptele lui Avraam. ⁴⁰ Dar acum căutați să mă ucideți, un om care v-a

spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu; Avraam nu a făcut aceasta. ⁴¹ Voi faceți faptele tatălui vostru. Atunci ei i-au spus: Noi nu suntem născuți din curvie; avem un Tată, pe Dumnezeu. ⁴² Isus le-a spus: Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, m-ați iubi; fiindcă eu am ieșit și am venit din Dumnezeu; căci nu am venit de la mine însumi ci el m-a trimis. ⁴³ De ce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți asculta cuvântul meu. ⁴⁴ Voi sunteți din tatăl vostru diavolul, și poftele tatălui vostru voiți să faceți. El a fost ucigaș de la început și nu a stat în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când vorbește o minciună, vorbește din ale lui, fiindcă este mincinos și tatăl minciunii. ⁴⁵ Și pentru că eu spun adevărul, nu mă credeți. ⁴⁶ Cine dintre voi mă dovedește vinovat de păcat? Și dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți? ⁴⁷ Cel ce este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea nu ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu. ⁴⁸ Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Nu spunem noi bine că ești samaritean și că ai drac? ⁴⁹ Isus a răspuns: Nu am drac, ci onorez pe Tatăl meu, iar voi mă dezonați pe mine. ⁵⁰ Și eu nu caut gloria mea; este unul care caută și judecă. ⁵¹ Adevărat, adevărat vă spun: Dacă cineva ține cuvântul meu, nu va vedea moartea niciodată. ⁵² Atunci, iudeii i-au spus: Acum știm că ai drac. Avraam este mort și profeții; și tu spui: Dacă cineva ține cuvântul meu, nicidecum nu va gusta moartea niciodată. ⁵³ Ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care este mort? Și profeții sunt morți; cine te faci tu pe tine însuți? ⁵⁴ Isus a răspuns: Dacă eu mă onorez, onoarea mea nu este nimic;

Tatăl meu este cel ce mă onorează, el despre care voi spuneți că este Dumnezeu vostru; ⁵⁵ Totuși nu l-ați cunoscut, dar eu îl cunosc; și dacă spun că nu îl cunosc, voi fi un mincinos ca voi; dar îl cunosc și țin cuvântul lui. ⁵⁶ Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie să vadă ziua mea; și a văzut-o și s-a bucurat. ⁵⁷ Atunci iudeii i-au spus: Nu ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam? ⁵⁸ Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Mai înainte să fi fost Avraam: Eu sunt. ⁵⁹ Atunci au ridicat pietre ca să arunce în el; dar Isus s-a ascuns și a ieșit din templu, mergând prin mijlocul lor și astfel a trecut.

9

¹ Și pe când trecea, Isus a văzut pe un om orb din naștere. ² Și discipolii lui l-au întrebat, spunând: Rabi, cine a păcătuit, acest om sau părinții lui, de s-a născut orb? ³ Isus a răspuns: Nu a păcătuit nici acest om, nici părinții lui; ci ca faptele lui Dumnezeu să fie arătate în el. ⁴ Eu trebuie să lucrez faptele celui ce m-a trimis cât este ziua; vine noaptea, când nimeni nu poate lucra. ⁵ Cât sunt în lume, eu sunt lumina lumii. ⁶ După ce a vorbit astfel a scuipat pe pământ și a făcut tină din scuipat; și a uns ochii orbului cu lutul acela, ⁷ Și i-a spus: Du-te, spală-te în scaldătoarea Siloamului (care se traduce: Trimis). De aceea s-a dus și s-a spălat și a venit văzând. ⁸ De aceea vecinii și cei ce îl văzuseră înainte că era orb, au spus: Nu este acesta cel ce ședea și cerșea? ⁹ Unii spuneau: El este; alții spuneau: Seamănă cu el; el spunea: Eu sunt. ¹⁰ Așadar i-au spus: Cum ți-au fost deschiși ochii? ¹¹ El a răspuns și a zis: Un om numit Isus, a făcut tină

și mi-a uns ochii și mi-a spus: Du-te la scăldătoarea Siloamului și spală-te; și m-am dus și m-am spălat și am primit vedere. ¹² Atunci i-au spus: Unde este el? *Iar* el a spus: Nu știu. ¹³ L-au adus la farisei pe cel ce înainte fusese orb. ¹⁴ Și era de sabbat când făcuse Isus tină și i-a deschis ochii. ¹⁵ Atunci din nou fariseii l-au întrebat și ei cum și-a primit vedere. El le-a spus: Mi-a pus lut pe ochi și m-am spălat și văd. ¹⁶ De aceea unii dintre farisei au spus: Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sabbatul. Alții au spus: Cum poate un om păcătos să facă astfel de miracole? Și era dezbinare între ei. ¹⁷ Din nou au spus orbului: Tu ce spui despre el, pentru că ți-a deschis ochii? El a spus: Este un profet. ¹⁸ Dar iudeii nu au crezut despre el că fusese orb și a primit vedere, până nu au chemat pe părinții celui care a primit vedere. ¹⁹ Și i-au întrebat, spunând: Este acesta fiul vostru, despre care voi spuneți că s-a născut orb? Așadar, cum vede acum? ²⁰ Părinții lui le-au răspuns și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb; ²¹ Dar cum vede acum, nu știm, sau cine i-a deschis ochii, nu știm; el este în vârstă, întrebați-l; el va vorbi pentru el însuși. ²² Părinții lui au spus acestea pentru că se temeau de iudei; fiindcă iudeii se înțeleseseră deja că, dacă ar mărturisi cineva că el este Cristosul, să fie exclus din sinagogă. ²³ Din această cauză au spus părinții lui: Este în vârstă, întrebați-l. ²⁴ Atunci au chemat din nou pe omul care fusese orb și i-au spus: Dă-i lauda lui Dumnezeu; noi știm că omul acesta este un păcătos. ²⁵ El a răspuns și a zis: Dacă este

păcătos, nu știu; eu una știu, că eram orb și acum văd. ²⁶ Din nou i-au spus: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii? ²⁷ Iar el le-a răspuns: V-am spus deja și nu ați ascultat. Pentru ce doriți să auziți din nou? Doriți și voi să vă faceți discipolii lui? ²⁸ Atunci l-au ocărât și au spus: Tu ești discipolul aceluia; dar noi suntem discipolii lui Moise. ²⁹ Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise; cât despre acesta nu știm de unde este. ³⁰ Omul a răspuns și le-a zis: Chiar în aceasta este o minune, că voi nu știți de unde este și *totuși* el mi-a deschis ochii. ³¹ Și știm că Dumnezeu nu ascultă pe păcătoși; dar, dacă cineva este închinător lui Dumnezeu și face voia lui, pe el îl ascultă. ³² De când este lumea, nu s-a auzit că cineva a deschis ochii unuia născut orb. ³³ Dacă acest om nu ar fi de la Dumnezeu, nu ar putea face nimic. ³⁴ Ei au răspuns și i-au zis: Tu ești născut cu totul în păcate și ne înveți pe noi? Și l-au aruncat afară. ³⁵ Isus a auzit că l-au aruncat afară; și când l-a găsit i-a spus: Crezi tu pe Fiul lui Dumnezeu? ³⁶ Iar el a răspuns și a zis: Cine este Doamne, ca să cred în el? ³⁷ Și Isus i-a spus: Deopotrivă l-ai văzut și el este cel ce vorbește cu tine. ³⁸ Iar el a spus: Doamne, cred, și i s-a închinat. ³⁹ Și Isus a spus: Pentru judecată am venit eu în această lume, ca toți ce nu văd, să vadă; și cei ce văd, să devină orbi. ⁴⁰ Și unii dintre fariseii care erau cu el au auzit aceste cuvinte și i-au spus: Suntem și noi orbi? ⁴¹ Isus le-a spus: Dacă ați fi orbi nu ați avea păcat, dar acum spuneteți: Vedem; de aceea păcatul vostru rămâne.

10

¹ Adevărat, adevărat vă spun: Cel care nu intră pe ușa în staulul oilor, ci se cațără pe altă parte, acela este hoț și tâlhar. ² Dar cel care intră pe ușa este păstorul oilor. ³ Portarul îi deschide și oile aud vocea lui; iar el își cheamă oile pe nume și le conduce afară. ⁴ Și după ce își scoate oile, merge înaintea lor și oile îl urmează, pentru că ele îi cunosc vocea. ⁵ Și nu vor urma nicidecum un străin, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc vocea străinilor. ⁶ Isus le-a spus această parabolă, dar ei nu au înțeles cele ce le vorbea. ⁷ Atunci Isus le-a spus din nou: Adevărat, adevărat vă spun: Eu sunt ușa oilor. ⁸ Toți cei ce au venit înaintea de mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu i-au ascultat. ⁹ Eu sunt ușa; dacă intră cineva prin mine va fi salvat și va intra și va ieși și va găsi pășune. ¹⁰ Hoțul nu vine decât pentru a fura și a ucide și a nimici. Eu am venit ca ele să aibă viață și să o aibă din abundență. ¹¹ Eu sunt păstorul cel bun; păstorul cel bun își dă viața pentru oi. ¹² Dar cel angajat și care nu este păstor, ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le apucă și risipește oile. ¹³ Cel angajat fuge, pentru că este angajat și nu îi pasă de oi. ¹⁴ Eu sunt păstorul cel bun și le cunosc pe ale mele și sunt cunoscut de ale mele. ¹⁵ Așa cum mă cunoaște Tatăl, tot așa îl cunosc și eu pe Tatăl; și îmi dau viața pentru oi. ¹⁶ Mai am și alte oi, care nu sunt din acest staul; și pe acelea trebuie să le aduc, și ele vor auzi vocea mea; și va fi un *singur* staul și un *singur* păstor. ¹⁷ Din această cauză Tatăl mă iubește, pentru că

eu îmi dau viața, ca iarăși să o iau. ¹⁸ Nimeni nu o ia de la mine, ci eu o dau de la mine. Am putere să o dau și am putere să o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu. ¹⁹ De aceea din cauza acestor cuvinte din nou a fost dezbinare între iudei. ²⁰ Și mulți dintre ei au spus: Are drac și este nebun; de ce îl ascultați? ²¹ Alții au spus: Acestea nu sunt cuvintele unuia care are drac. Poate un drac să deschidă ochii orbilor? ²² Și la Ierusalim era sărbătoarea dedicării și era iarnă. ²³ Și Isus se plimba prin templu, în porticul lui Solomon. ²⁴ Atunci iudeii l-au înconjurat și i-au spus: Până când ne faci să ne îndoim? Dacă tu ești Cristosul, spune-ne pe față. ²⁵ Isus le-a răspuns: V-am zis și nu ați crezut; faptele pe care le fac eu în numele Tatălui meu, ele aduc mărturie despre mine. ²⁶ Dar voi nu credeți, fiindcă nu sunteți dintre oile mele, după cum v-am spus. ²⁷ Oile mele aud vocea mea și eu le cunosc și ele mă urmează; ²⁸ și eu le dau viață eternă; și nicidecum nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna mea. ²⁹ Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui meu. ³⁰ Eu și Tatăl una suntem. ³¹ Atunci iudeii au luat din nou pietre ca să îl ucidă cu pietre. ³² Isus le-a răspuns: V-am arătat multe fapte bune de la Tatăl meu; pentru care din aceste fapte mă ucideți cu pietre? ³³ Iudeii i-au răspuns, zicând: Nu pentru o lucrare bună te ucidem cu pietre, ci pentru blasfemie și pentru că tu, fiind om, te faci pe tine însuși Dumnezeu. ³⁴ Isus le-a răspuns: Nu este scris în legea voastră: Eu am spus: Sunteți dumnezei? ³⁵ Dacă i-a numit dumnezei pe cei la

care a venit cuvântul lui Dumnezeu și scriptura nu poate fi desființată, ³⁶ Voi spuneți despre acela pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume: Tu blasfemiezi, pentru că am spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu? ³⁷ Dacă nu fac faptele Tatălui meu, să nu mă credeți. ³⁸ Dar dacă le fac, chiar dacă nu mă credeți, credeți faptele ca să știți și să credeți că Tatăl este în mine și eu în el. ³⁹ De aceea căutau din nou să îl prindă, dar el a scăpat din mâna lor. ⁴⁰ Și s-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde boteza Ioan la început; și a rămas acolo. ⁴¹ Și mulți au venit la el și au spus: Ioan într-adevăr nu a făcut niciun miracol, dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat. ⁴² Și acolo mulți au crezut în el.

11

¹ Și era un anume bolnav, Lazăr din Betania, din satul Mariei și al surorii ei, Marta. ² (Maria era aceea care l-a uns pe Domnul cu mir și i-a șters picioarele cu părul ei, al cărei frate, Lazăr, era bolnav.) ³ De aceea surorile au trimis la el, spunând: Doamne, iată, acela pe care îl iubești, este bolnav. ⁴ Isus, când a auzit, a spus: Această boală nu este spre moarte, ci pentru gloria lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie glorificat prin ea. ⁵ Și Isus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr. ⁶ Când a auzit așadar că este bolnav, a mai rămas două zile în locul în care era; ⁷ Apoi, după aceasta, le-a spus discipolilor: Să mergem din nou în Iudeea. ⁸ Discipolii i-au spus: Rabi, acum de curând căutau iudeii să te ucidă cu pietre și din nou te duci acolo? ⁹ Isus a răspuns: Nu sunt douăsprezece ore în zi?

Dacă cineva umblă ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina lumii acesteia. ¹⁰ Dar dacă umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că nu este lumină în el. ¹¹ Acestea a spus Isus; și după aceea el le-a spus: Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar mă duc să îl trezesc din somn. ¹² Atunci discipolii lui au spus: Doamne, dacă doarme, se va face bine. ¹³ Dar Isus vorbise despre moartea lui, dar ei gândeau că vorbește despre odihna somnului. ¹⁴ De aceea Isus le-a spus atunci pe față: Lazăr este mort. ¹⁵ Și mă bucur pentru voi că nu am fost acolo, ca să credeți; totuși, să mergem la el. ¹⁶ Atunci Toma, cel numit Didumos, le-a spus celor împreună discipoli cu el: Să mergem și noi, ca să murim cu el. ¹⁷ Atunci când Isus a venit, a aflat că el era deja de patru zile în mormânt. ¹⁸ Și Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii. ¹⁹ Și mulți dintre iudei veniseră la Marta și la Maria, ca să le mângâie din cauza morții fratelui lor. ²⁰ Atunci Marta, când a auzit că vine Isus, a ieșit și l-a întâlnit. Dar Maria ședea în casă. ²¹ Atunci Marta i-a spus lui Isus: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit; ²² Dar știu că orice vei cere chiar acum de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da. ²³ Isus i-a spus: Fratele tău va învia. ²⁴ Marta i-a spus: Știu că va învia în înviere, în ziua de apoi. ²⁵ Isus i-a spus: Eu sunt învierea și viața, cel ce crede în mine, chiar dacă ar fi murit, totuși va trăi; ²⁶ Și oricine trăiește și crede în mine, nicidecum nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta? ²⁷ Da, Doamne, i-a spus ea: Eu cred că tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume. ²⁸ Și, spunând acestea, s-a dus și a chemat-o pe

Maria, sora ei, pe ascuns, spunând: Învățătorul a venit și te cheamă. ²⁹ Imediat ce ea a auzit, s-a ridicat repede și a venit la el. ³⁰ Și Isus nu venise încă în sat, ci era în locul unde îl întâmpinase Marta. ³¹ Atunci iudeii, care erau cu ea în casă și o mângâiau, văzând-o pe Maria că s-a ridicat în grabă și a ieșit, au urmat-o, spunând: Se duce la mormânt ca să plângă acolo. ³² Atunci Maria, când a ajuns unde era Isus, l-a văzut și a căzut la picioarele lui, spunându-i: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. ³³ De aceea Isus, când a văzut-o plângând, și pe iudeii care veniseră cu ea plângând, a gemut în duhul lui și s-a tulburat. ³⁴ Și a spus: Unde l-ați pus? I-au spus: Doamne, vino și vezi. ³⁵ Isus plângea. ³⁶ Atunci iudeii au spus: Iată, cât îl iubea! ³⁷ Iar unii dintre ei au spus: Nu putea acesta, care a deschis ochii orbului, să fi făcut ca nici acesta să nu fi murit? ³⁸ Isus de aceea, gemând din nou în el însuși, vine la mormânt. Și era o peșteră și o piatră era așezată peste ea. ³⁹ Isus a spus: Luați piatra la o parte. Marta, sora mortului, i-a spus: Doamne, deja miroase greu, fiindcă este mort de patru zile. ⁴⁰ Isus i-a spus: Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu? ⁴¹ Atunci au luat piatra de unde era pus mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus și a spus: Tată, îți mulțumesc că m-ai auzit. ⁴² Și eu am știut că totdeauna mă ascuți; dar am spus aceasta din cauza mulțimii care stă împrejur, ca să creadă că tu m-ai trimis. ⁴³ Și, spunând acestea, a strigat cu voce tare: Lazăre, vino afară. ⁴⁴ Și mortul a ieșit cu mâinile și picioarele legate cu fâșii de pânză, și

fața îi era înfășurată cu un ștergar. Isus le-a spus: Dezlegați-l și lăsați-l să meargă. ⁴⁵ Atunci mulți dintre iudei, care au venit la Maria și au văzut cele ce a făcut Isus, au crezut în el. ⁴⁶ Dar unii dintre ei au mers la farisei și le-au spus cele ce a făcut Isus. ⁴⁷ Atunci preoții de seamă și fariseii au adunat consiliul și au spus: Ce facem? Pentru că omul acesta face multe miracole. ⁴⁸ Dacă îl lăsăm astfel în pace, toți vor crede în el și vor veni romanii și ne vor lua deopotrivă și locul și națiunea. ⁴⁹ Dar unul dintre ei, Caiafa, fiind marele preot în acel an, le-a spus: Voi nu știți nimic, ⁵⁰ Nici nu gândiți că este în folosul nostru să moară un singur om pentru popor și să nu piară toată națiunea? ⁵¹ Dar nu a spus aceasta de la el, ci, fiind mare preot în anul acela, a profetizat că Isus avea să moară pentru națiune; ⁵² Și nu numai pentru acea națiune, ci și ca să adune într-unul singur pe copiii lui Dumnezeu, cei risipiți. ⁵³ De aceea din acea zi s-au sfătuit ca să îlucidă. ⁵⁴ De aceea Isus nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim, și a stat acolo cu discipolii săi. ⁵⁵ Iar paștele iudeilor era aproape, și mulți au urcat din țară la Ierusalim înainte de paște, ca să se purifice. ⁵⁶ Atunci ei îl căutau pe Isus și au vorbit între ei, stând în picioare în templu: Ce gândiți voi, că nicidecum nu va veni la sărbătoare? ⁵⁷ Acum deopotrivă preoții de seamă și fariseii dăduseră poruncă, ca, dacă știe cineva unde este, să le arate ca să îl prindă.

12

¹ Atunci Isus, cu șase zile înainte de paște, a venit

în Betania, unde era Lazăr care fusese mort, pe care îl înviase dintre morți. ² Acolo i-au făcut o cină și Marta servea, iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau la masă cu el. ³ Atunci Maria a luat o jumătate de litru de parfum de nard curat, foarte scump, și a uns picioarele lui Isus și i-a șters picioarele cu părul ei; și casa a fost umplută de aroma parfumului. ⁴ Atunci unul dintre discipolii săi, Iuda Iscariot, al lui Simon, care avea să îl trădeze, a spus: ⁵ De ce nu s-a vândut acest parfum cu trei sute de dinari și să fie dați săracilor? ⁶ Dar spunea aceasta, nu pentru că îi păsa de cei săraci, ci pentru că era un hoț și avea punga și purta ceea ce se punea în ea. ⁷ Atunci Isus a spus: Las-o în pace; pentru ziua înmormântării mele l-a ținut. ⁸ Fiindcă pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți totdeauna. ⁹ Așadar, o mare mulțime dintre iudei au știut că el este acolo și au venit nu numai pentru Isus, ci ca să îl vadă și pe Lazăr, pe care îl înviase dintre morți. ¹⁰ Dar preoții de seamă s-au sfătuit să îlucidă și pe Lazăr, ¹¹ Pentru că din cauza lui, mulți dintre iudei plecau și credeau în Isus. ¹² În ziua următoare o mare mulțime de oameni care veniseră pentru sărbătoare, auzind că Isus vine în Ierusalim, ¹³ Au luat ramuri de palmieri și au ieșit pentru a-l întâmpina, și strigau: Osana! Binecuvântat este Împăratul lui Israel ce vine în numele Domnului! ¹⁴ Și Isus, găsind un măgăruș, s-a așezat pe el, după cum este scris: ¹⁵ Nu te teme, fiica Sionului, iată, Împăratul tău vine, șezând pe mânzul unei măgărițe. ¹⁶ Și discipolii lui nu au înțeles acestea la început; dar după ce

Isus a fost glorificat, atunci și-au amintit că acestea au fost scrise despre el, și că ei îi făcuseră aceste lucruri. ¹⁷ Atunci mulțimea ce a fost cu el, a adus mărturie că el a chemat pe Lazăr afară din mormânt și l-a înviat dintre morți. ¹⁸ Din această cauză mulțimea l-a și întâmpinat, pentru că a auzit că el făcuse acest miracol. ¹⁹ De aceea fariseii au spus între ei: Nu pricepeți că nu câștigați nimic? Iată, lumea s-a dus după el. ²⁰ Și erau anumiți greci printre cei ce urcau ca să se închine la sărbătoare; ²¹ Aceștia au venit de aceea la Filip, care era din Betsaida Galileii și l-au rugat, spunând: Domnule, dorim să vedem pe Isus. ²² Filip a venit și i-a spus lui Andrei; și apoi Andrei și Filip i-au spus lui Isus. ²³ Iar Isus le-a răspuns, zicând: A sosit timpul ca Fiul omului să fie glorificat. ²⁴ Adevărat, adevărat vă spun: Dacă grăuntele de grâu nu cade în pământ și nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod. ²⁵ Cel ce își iubeste viața și-o va pierde; și cel ce își urăște viața în această lume și-o va păstra pentru viață eternă. ²⁶ Dacă îmi servește cineva, să mă urmeze; și unde sunt eu, acolo va fi și servitorul meu; dacă îmi servește cineva, Tatăl *meu* îl va onora. ²⁷ Acum sufletul meu este tulburat; și ce voi spune? Tată, salvează-mă din această oră; dar din această cauză am venit la această oră. ²⁸ Tată, glorifică numele tău. Atunci a venit o voce din cer, spunând: Deopotrivă l-am glorificat și îl voi glorifica din nou. ²⁹ De aceea mulțimea care stătea în picioare și care a auzit a spus: A tunat; alții au spus: Un înger i-a vorbit. ³⁰ Isus a răspuns și a zis: Vocea aceasta nu a venit din cauza mea, ci pentru voi. ³¹ Acum este judecata acestei lumi;

acum prințul acestei lumi va fi aruncat afară. ³² Și eu, dacă voi fi ridicat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine. ³³ A spus aceasta, arătând cu ce moarte avea să moară. ³⁴ Mulțimea i-a răspuns: Noi am auzit din lege că Cristosul trăiește pentru totdeauna; și cum spui tu: Fiul omului trebuie să fie ridicat? Cine este acest Fiu al omului? ³⁵ Atunci Isus le-a spus: Încă puțin timp lumina este cu voi. Umblați cât aveți lumina, ca nu cumva să vină întunericul peste voi; fiindcă cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge. ³⁶ Cât aveți lumină, credeți în lumină, ca să fiți copii ai luminii. Isus a vorbit acestea și a plecat și s-a ascuns de ei. ³⁷ Dar deși el făcuse atâtea miracole în prezența lor, tot nu credeau în el; ³⁸ Ca să fie împlinit cuvântul lui Isaia profetul pe care l-a spus: Doamne, cine a crezut vestea noastră? Și cui i-a fost revelat brațul Domnului? ³⁹ Din această cauză nu puteau crede, pentru că Isaia a spus din nou: ⁴⁰ Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima; ca nu cumva să vadă cu ochii, să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să îi vindec. ⁴¹ Isaia a spus acestea când a văzut gloria lui și a vorbit despre el. ⁴² Totuși, chiar dintre conducătorii mari, mulți au crezut în el; dar din cauza fariseilor nu îl mărturiseau, ca nu cumva să fie excluși din sinagogă: ⁴³ Fiindcă au iubit lauda oamenilor mai mult decât lauda lui Dumnezeu. ⁴⁴ Isus a strigat și a spus: Cel ce crede în mine, nu crede în mine, ci în cel ce m-a trimis. ⁴⁵ Și cine mă vede, vede pe cel ce m-a trimis. ⁴⁶ Eu am venit ca lumină în lume, ca oricine mă crede pe mine să nu trăiască în întuneric. ⁴⁷ Și dacă cineva aude cuvintele mele și nu crede, nu eu îl judec; fiindcă

nu am venit să judec lumea, ci să salvez lumea. ⁴⁸ Pe cel ce mă respinge și nu primește cuvintele mele, are cine să îl judece; cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua de apoi. ⁴⁹ Fiindcă eu nu am vorbit de la mine însumi, ci Tatăl, care m-a trimis, mi-a dat poruncă ce să spun și ce să vorbesc. ⁵⁰ Și știi că porunca lui este viață veșnică; de aceea orice vorbesc eu, chiar așa cum Tatăl mi-a spus, așa vorbesc.

13

¹ Iar înainte de sărbătoarea paștelui, când Isus a știut că i-a sosit timpul ca să plece din această lume la Tatăl, iubindu-i pe ai săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt. ² Și la sfârșitul cinei, după ce diavolul pusese deja în inima lui Iuda Iscariot, al lui Simon, să îl trădeze, ³ Isus, știind că Tatăl îi dăduse toate în mâinile sale și că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu se duce, ⁴ S-a ridicat de la cină și și-a pus deoparte hainele; și a luat un ștergar și s-a încins. ⁵ Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele discipolilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins. ⁶ Atunci a venit la Simon Petru; iar Petru i-a spus: Doamne, tu să îmi speli picioarele? ⁷ Isus a răspuns și i-a zis: Ce fac eu, tu nu știi acum; dar vei ști după acestea. ⁸ Petru i-a spus: Nicidecum nu îmi vei spăla picioarele niciodată. Isus i-a răspuns: Dacă nu te spăl eu, nu ai parte cu mine. ⁹ Simon Petru i-a spus: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul. ¹⁰ Isus i-a spus: Cel ce este scăldat nu are nevoie să își spele decât picioarele, deoarece este în totul curat; și voi sunteți curați,

dar nu toți. ¹¹ Fiindcă știa cine îl trădează; de aceea a spus: Nu sunteți toți curați. ¹² Și după ce le-a spălat picioarele și și-a luat hainele, s-a așezat din nou și le-a spus: Știți ce v-am făcut? ¹³ Voi mă numiți Învățătorul și Domnul; și bine spuneți, fiindcă sunt. ¹⁴ Așadar dacă eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. ¹⁵ Pentru că v-am dat un exemplu, ca să faceți așa cum și eu v-am făcut vouă. ¹⁶ Adevărat, adevărat vă spun: Robul nu este mai mare decât domnul său, nici cel trimis mai mare decât cel ce l-a trimis. ¹⁷ Dacă știți acestea, fericiți sunteți dacă le faceți. ¹⁸ Nu vorbesc despre voi toți; eu îi știu pe cei pe care i-am ales, dar ca să se împlinescă scriptura: Cel ce mănâncă pâine cu mine și-a ridicat călcâiul împotriva mea. ¹⁹ De acum vă spun înainte să se întâmple, ca atunci când se va întâmpla, să credeți că eu sunt. ²⁰ Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce primește pe oricine trimit, pe mine mă primește; iar cel ce mă primește, îl primește pe cel ce m-a trimis. ²¹ După ce a spus Isus acestea, a fost tulburat în duh și a adus mărturie și a spus: Adevărat, adevărat vă spun, că unul dintre voi mă va trăda. ²² Atunci discipolii se uitau unii la alții, nepricepând despre cine vorbește. ²³ Și era aplecat pe pieptul lui Isus unul dintre discipolii săi, pe care îl iubea Isus. ²⁴ De aceea Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine ar fi acela despre care vorbește. ²⁵ Iar acela, rezemându-se pe pieptul lui Isus, i-a spus: Doamne, cine este? ²⁶ Isus a răspuns: Acela este, căruia îi voi da o bucățică, după

ce am înmuiat-o. Și după ce a înmuiat bucățica, a dat-o lui Iuda Iscariot, al lui Simon. ²⁷ Și după bucățică, Satan a intrat în acela. Atunci Isus i-a spus: Ceea ce faci, fă repede. ²⁸ Dar niciunul *dintre cei* care ședeau la masă nu a știut pentru ce i-a spus aceasta. ²⁹ Fiindcă unii gândeau, deoarece Iuda avea punga, Isus îi spusese: Cumpără cele ce avem nevoie pentru sărbătoare, sau să dea ceva săracilor. ³⁰ Acela atunci, primind bucățica, imediat a ieșit; și era noapte. ³¹ De aceea, după ce a ieșit Iuda, Isus a spus: Acum este Fiul omului glorificat și Dumnezeu este glorificat în el. ³² Dacă Dumnezeu este glorificat în el, Dumnezeu îl va glorifica de asemenea pe el în el însuși și îndată îl va glorifica. ³³ Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta, și cum am spus iudeilor că: Unde mă duc eu voi nu puteți veni, tot așa vă spun acum. ³⁴ Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit; ca și voi să vă iubiți unii pe alții. ³⁵ Prin aceasta vor ști toți că sunteți discipolii mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții. ³⁶ Simon Petru i-a spus: Doamne, unde te duci? Isus i-a răspuns: Unde mă duc, nu mă poți urma acum; dar mai târziu mă vei urma. ³⁷ Petru i-a spus: Doamne, de ce nu te pot urma acum? Îmi voi da viața pentru tine. ³⁸ Isus i-a răspuns: Îți vei da viața pentru mine? Adevărat, adevărat îți spun: Nicidecum nu va cânta cocoșul, până când nu mă vei nega de trei ori.

14

¹ Să nu vi se tulbure inima; credeți în Dumnezeu,

credeți de asemenea în mine. ² În casa Tatălui meu sunt multe locașuri mari; dacă nu ar fi așa, v-aș fi spus. Mă duc să vă pregătesc un loc. ³ Și dacă mă duc și vă pregătesc un loc, voi veni din nou și vă voi primi la mine însumi; ca unde sunt eu, să fiți și voi. ⁴ Și știți unde mă duc eu și știți calea. ⁵ Toma i-a spus: Doamne, nu știm unde te duci; și cum putem ști calea? ⁶ Isus i-a spus: Eu sunt calea și adevărul și viața: nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine. ⁷ Dacă m-ați fi cunoscut, l-ați fi cunoscut și pe Tatăl meu; și de acum îl cunoașteți și l-ați văzut. ⁸ Filip i-a spus: Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns. ⁹ Isus i-a spus: De atâta timp sunt cu voi și totuși nu m-ați cunoscut, Filipe? Cel ce m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl; și cum spui tu: Arată-ne pe Tatăl? ¹⁰ Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine însumi? Cuvintele pe care vi le vorbesc eu nu le vorbesc de la mine; ci Tatăl, care locuiește în mine, el face faptele. ¹¹ Credeți-mă că eu sunt în Tatăl și Tatăl în mine; iar dacă nu, măcar credeți-mă datorită acestor fapte. ¹² Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în mine, va face și el faptele pe care le fac eu; și mai mari decât acestea va face, pentru că eu mă duc la Tatăl meu. ¹³ Și orice veți cere în numele meu, aceea voi face, ca Tatăl să fie glorificat în Fiul. ¹⁴ Dacă veți cere ceva în numele meu, eu voi face. ¹⁵ Dacă mă iubiți, țineți poruncile mele. ¹⁶ Și eu îl voi ruga pe Tatăl și el vă va da un alt Mângâietor, ca să rămână cu voi pentru totdeauna, ¹⁷ Pe Duhul adevărului, pe care lumea nu îl poate primi, pentru că nu îl vede, nici nu îl cunoaște; dar voi îl cunoașteți, fiindcă

locuiește cu voi și va fi în voi. ¹⁸ Nu vă voi lăsa fără mângâiere; voi veni la voi. ¹⁹ Încă puțin timp și lumea nu mă va mai vedea; dar voi mă vedeți, pentru că eu trăiesc și voi veți trăi. ²⁰ În ziua aceea, veți ști că eu sunt în Tatăl meu și voi în mine și eu în voi. ²¹ Cel ce are poruncile mele și le ține, acela este cel ce mă iubește; și cel ce mă iubește va fi iubit de Tatăl meu și eu îl voi iubi și mă voi arăta lui. ²² Iuda, nu Iscariot, i-a spus: Doamne, cum se face că te vei arăta nouă și nu lumii? ²³ Isus a răspuns și i-a zis: Dacă cineva mă iubește, va ține cuvintele mele; și Tatăl meu îl va iubi și noi vom veni la el și ne vom face locuință la el. ²⁴ Cel ce nu mă iubește nu ține cuvintele mele; și cuvântul pe care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis. ²⁵ V-am vorbit acestea, fiind încă prezent cu voi. ²⁶ Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele meu, el vă va învăța toate și vă va aduce aminte toate câte v-am spus. ²⁷ Pacea o las cu voi, vă dau pacea mea; eu v-o dau nu cum o dă lumea. Să nu vă fie tulburată inima, nici să nu fie înfricoșată. ²⁸ Ați auzit cum v-am spus eu: Plec, dar vin din nou la voi. Dacă m-ați fi iubit, v-ați fi bucurat pentru că am spus: Mă duc la Tatăl; fiindcă Tatăl meu este mai mare decât mine. ²⁹ Și acum v-am spus mai înainte de a se întâmpla, ca atunci când se va întâmpla, să credeți. ³⁰ De acum înainte nu voi mai vorbi mult cu voi, fiindcă vine prințul acestei lumi și nu are nimic în mine, ³¹ Dar ca să știe lumea că îl iubesc pe Tatăl; și așa cum Tatăl mi-a poruncit, așa fac. Ridicați-vă, să plecăm de aici.

15

¹ Eu sunt adevărata viță și Tatăl meu este viticultorul. ² Pe fiecare mlădiță ce este în mine neaducând rod, el o îndepărtează; și pe fiecare mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă mai mult rod. ³ Voi sunteți deja curați din cauza cuvântului pe care vi l-am vorbit. ⁴ Rămâneți în mine și eu în voi. Așa cum mlădița nu poate aduce rod de la ea însăși, decât dacă rămâne în viță, tot așa nici voi, decât dacă rămâneți în mine. ⁵ Eu sunt vița, voi mlădițele; cel ce trăiește în mine și eu în el, acesta aduce mult rod, pentru că fără mine, nu puteți face nimic. ⁶ Dacă cineva nu rămâne în mine, este aruncat afară ca o mlădiță și se usucă; și oamenii le adună și le aruncă în foc și sunt arse. ⁷ Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele trăiesc în voi, cereți orice doriți și vi se va face. ⁸ În aceasta este Tatăl meu glorificat, fiindcă aduceți mult rod; astfel veți fi discipolii mei. ⁹ Cum m-a iubit Tatăl, așa v-am iubit și eu; continuați în dragostea mea. ¹⁰ Dacă țineți poruncile mele, veți rămâne în dragostea mea; așa cum eu am ținut poruncile Tatălui meu și rămân în dragostea lui. ¹¹ V-am vorbit acestea, ca bucuria mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină. ¹² Aceasta este porunca mea: Să vă iubiți unii pe alții, cum eu v-am iubit. ¹³ Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să își dea viața pentru prietenii săi. ¹⁴ Voi sunteți prietenii mei dacă faceți orice vă poruncesc. ¹⁵ De acum înainte nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face domnul său, ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl meu vi le-

am făcut cunoscute. ¹⁶ Nu voi m-ați ales, ci eu v-am ales și v-am rânduit ca voi să mergeți și să aduceți rod și rodul vostru să rămână; pentru ca orice veți cere de la Tatăl în numele meu, să vă dea. ¹⁷ Vă poruncesc acestea: Să vă iubiți unii pe alții. ¹⁸ Dacă lumea vă urăște, știți că pe mine m-a urât înainte de voi. ¹⁹ Dacă ați fi din lume, lumea ar fi iubit pe ai ei; dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v-am ales din lume, de aceea lumea vă urăște. ²⁰ Amintiți-vă cuvântul pe care eu vi l-am spus: Robul nu este mai mare decât domnul său. Dacă m-au persecutat pe mine și pe voi vă vor persecuta; dacă au ținut cuvântul meu și pe al vostru îl vor ține. ²¹ Dar vă vor face toate acestea din cauza numelui meu, pentru că nu îl cunosc pe cel ce m-a trimis. ²² Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar fi avut păcat; dar acum nu au nicio manta pentru păcatul lor. ²³ Cine mă urăște pe mine, urăște și pe Tatăl meu. ²⁴ Dacă nu aș fi făcut între ei faptele pe care nimeni altul nu le-a făcut, nu ar fi avut păcat; dar acum deopotrivă au văzut și au urât, deopotrivă pe mine și pe Tatăl meu. ²⁵ Dar aceasta se întâmplă ca să se îplinească cuvântul scris în legea lor: M-au urât fără motiv. ²⁶ Dar când vine Mângâietorul, pe care eu vi-l voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului care iese de la Tatăl, acela va aduce mărturie despre mine. ²⁷ Și voi de asemenea veți aduce mărturie, pentru că de la început erați cu mine.

16

¹ V-am spus acestea, ca să nu vă poticniți. ² Vă vor exclude din sinagogi; și vine timpul că oricine

vă ucide va gândi că îi face un serviciu lui Dumnezeu. ³ Și vă vor face acestea, pentru că nu au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine. ⁴ Dar v-am spus acestea, pentru ca atunci când va veni timpul, să vă amintiți că eu vi le-am spus. Dar nu vi le-am spus acestea de la început, pentru că eram cu voi. ⁵ Dar acum mă duc la cel ce m-a trimis; și nimeni dintre voi nu mă întreabă: Unde te duci? ⁶ Dar pentru că v-am spus acestea, întristarea v-a umplut inima. ⁷ Totuși eu vă spun adevărul: Vă este de folos să plec; căci dacă nu plec, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă plec, vi-l voi trimite. ⁸ Și când vine, el va muștra lumea de păcat și de dreptate și de judecată. ⁹ De păcat, pentru că ei nu cred în mine; ¹⁰ De dreptate, pentru că mă duc la Tatăl meu și nu mă mai vedeți; ¹¹ De judecată, pentru că prințul acestei lumi este judecat. ¹² Am încă multe să vă spun, dar nu le puteți purta acum. ¹³ Dar când vine el, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul, fiindcă nu va vorbi de la el însuși, ci orice va auzi, aceea va vorbi și vă va arăta cele ce vin. ¹⁴ El mă va glorifica, pentru că va primi din al meu și vă va arăta. ¹⁵ Toate câte are Tatăl sunt ale mele; din această cauză am spus că: Va primi din al meu și vă va arăta. ¹⁶ Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou puțin timp și mă veți vedea, pentru că eu mă duc la Tatăl. ¹⁷ Atunci unii dintre discipolii lui au spus între ei: Ce este aceasta ce ne spune: Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou, puțin timp și mă veți vedea? Și: Pentru că eu mă duc la Tatăl? ¹⁸ Spuneau de aceea: Ce este aceasta ce spune: Puțin timp? Nu putem spune ce vorbește. ¹⁹ Și Isus a știut că doreau să îl întrebe și le-a spus: Despre

aceasta vă întrebați între voi, că am spus: Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou, puțin timp și mă veți vedea? ²⁰ Adevărat, adevărat vă spun că: Voi veți plânge și veți jeli, dar lumea se va bucura; și vă veți întrista, dar întristarea voastră va deveni bucurie. ²¹ Femeia când are durerile nașterii are întristare, pentru că i-a venit timpul; dar după ce a născut copilul nu își mai amintește de necaz, din cauza bucuriei că s-a născut un om în lume. ²² Și acum de aceea aveți întristare; dar vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o ia de la voi. ²³ Și în ziua aceea nu mă veți întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că: Orice veți cere de la Tatăl în numele meu, vă va da. ²⁴ Până acum nu ați cerut nimic în numele meu; cereți și veți primi, ca bucuria voastră să fie deplină. ²⁵ V-am spus acestea în parabole; dar vine timpul când nu vă voi mai vorbi în parabole, ci vă voi arăta deschis despre Tatăl. ²⁶ În ziua aceea veți cere în numele meu și nu vă spun că eu îl voi ruga pe Tatăl pentru voi, ²⁷ Fiindcă Tatăl însuși vă iubește, pentru că voi m-ați iubit și ați crezut că eu am ieșit de la Dumnezeu. ²⁸ Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; din nou las lumea și mă duc la Tatăl. ²⁹ Discipolii săi i-au spus: Iată acum vorbești deschis și nu spui nicio parabolă. ³⁰ Acum suntem siguri că știi toate și nu ai nevoie să te întrebe cineva; prin aceasta credem că ai ieșit de la Dumnezeu. ³¹ Isus le-a răspuns: Acum credeți? ³² Iată, vine timpul și acum a venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale lui și mă veți lăsa singur; și totuși nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu mine. ³³ V-am

spus acestea ca în mine să aveți pace. În lume veți avea necaz; dar îndrăzniți, eu am învins lumea.

17

¹ Isus a vorbit acestea și și-a ridicat ochii spre cer și a spus: Tată, a sosit timpul. Glorifică pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te glorifice, ² Așa cum i-ai dat putere peste toată făptura, ca să dea viață eternă tuturor acelor pe care i i-ai dat. ³ Și aceasta este viață eternă: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Cristos, pe care l-ai trimis. ⁴ Eu te-am glorificat pe pământ; am terminat lucrarea pe care mi-ai dat să o fac. ⁵ Și acum, Tată, glorifică-mă la tine însuși cu gloria pe care o aveam la tine înainte de a fi lumea. ⁶ Am făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume; ai tăi erau și mi i-ai dat și ei au ținut cuvântul tău. ⁷ Acum au știut că toate câte mi-ai dat sunt de la tine. ⁸ Fiindcă le-am dat cuvintele pe care tu mi le-ai dat și ei le-au primit și au știut cu siguranță că de la tine am ieșit și au crezut că tu m-ai trimis. ⁹ Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care mi i-ai dat tu, pentru că sunt ai tăi; ¹⁰ Și toate ale mele sunt ale tale și ale tale sunt ale mele și sunt glorificat în ei. ¹¹ Și eu nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în lume și eu vin la tine. Sfinte Tată, ține-i în numele tău pe aceia pe care mi i-ai dat, ca să fie una precum noi. ¹² Pe când eram cu ei în lume, îi țineam eu în numele tău. Pe aceia pe care mi i-ai dat i-am păzit și niciunul dintre ei nu este pierdut, decât fiul pieirii, ca să se împlinească scriptura. ¹³ Și acum vin la tine; și vorbesc acestea în lume, ca să aibă bucuria mea

împlinită în ei. ¹⁴ Eu le-am dat cuvântul tău; și lumea i-a urât pentru că ei nu sunt din lume, după cum eu nu sunt din lume. ¹⁵ Nu mă rog să îi iei din lume, ci ca să îi păzești de cel rău. ¹⁶ Ei nu sunt din lume, după cum nici eu nu sunt din lume. ¹⁷ Sfînțește-i prin adevărul tău; cuvântul tău este adevăr. ¹⁸ Cum m-ai trimis în lume, așa i-am trimis și eu în lume. ¹⁹ Și pentru ei mă sfînțesc eu însumi, ca și ei să fie sfințiți în adevăr. ²⁰ Și nu numai pentru ei mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în mine prin cuvântul lor. ²¹ Ca ei toți să fie una, așa cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi; ca lumea să creadă că tu m-ai trimis. ²² Și eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o, pentru ca ei să fie una, precum noi suntem una, ²³ Eu în ei și tu în mine, pentru ca ei să fie făcuți desăvârșiți în unul și ca lumea să știe că tu m-ai trimis și că i-ai iubit, precum m-ai iubit pe mine. ²⁴ Tată, voiesc ca și aceia pe care mi i-ai dat să fie cu mine acolo unde sunt eu, ca să vadă gloria mea pe care mi-ai dat-o, pentru că m-ai iubit înainte de întemeierea lumii. ²⁵ Dreptule Tată, lumea nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut și aceștia au știut că tu m-ai trimis. ²⁶ Și le-am făcut cunoscut numele tău și îl voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care m-ai iubit să fie în ei și eu în ei.

18

¹ După ce Isus a spus acestea, a ieșit cu discipolii lui dincolo de pârâul Chedron, unde era o grădină în care a intrat el și discipolii lui. ² Și Iuda, de asemenea, care l-a trădat, știa locul acela pentru că Isus se aduna deseori acolo cu discipolii săi.

³ Atunci Iuda, primind o ceată de oameni și ofițeri de la preoții de seamă și farisei, a venit acolo cu lămpi și torțe și arme. ⁴ Isus așadar, știind toate cele ce urmau să vină asupra lui, a ieșit înainte și le-a spus: Pe cine căutați? ⁵ Ei i-au răspuns: Pe Isus din Nazaret. Isus le-a spus: Eu sunt. Și Iuda de asemenea, care l-a trădat, stătea în picioare cu ei. ⁶ Imediat ce le-a spus *Isus*: Eu sunt, s-au dat înapoi și au căzut la pământ. ⁷ Atunci i-a întrebat din nou: Pe cine căutați? Iar ei au spus: Pe Isus din Nazaret. ⁸ Isus a răspuns: V-am zis că eu sunt; de aceea dacă pe mine mă căutați, lăsați pe aceștia să meargă; ⁹ Ca să se împlinească cuvântul pe care îl spusese: Dintre aceia pe care mi i-ai dat nu am pierdut pe niciunul. ¹⁰ Atunci Simon Petru, având o sabie, a scos-o și a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Numele robului era Malhus. ¹¹ Atunci Isus i-a spus lui Petru: Pune-ți sabia în teacă; paharul pe care mi l-a dat Tatăl, să nu îl beau? ¹² Atunci ceata și căpetenia și ofițerii iudeilor l-au luat pe Isus și l-au legat, ¹³ Și l-au dus întâi la Ana, fiindcă el era socrul lui Caiafa, care era marele preot în anul acela. ¹⁴ Iar Caiafa era cel care le recomandase iudeilor că este de folos să moară un singur om pentru popor. ¹⁵ Și Simon Petru urma pe Isus și tot așa alt discipol; discipolul acela era cunoscut marelui preot și a intrat cu Isus în curtea palatului marelui preot. ¹⁶ Petru însă stătea în picioare afară la ușă. Atunci celălalt discipol, care îi era cunoscut marelui preot, a ieșit și i-a vorbit portăresei și l-a adus pe Petru înăuntru. ¹⁷ Atunci servitoarea,

portăreasa, i-a spus lui Petru: Nu cumva și tu ești dintre discipolii acestui om? Nu sunt, a spus el. ¹⁸ Și robii și ofițerii, după ce făcuseră un foc de cărbuni pentru că era frig, stăteau în picioare și se încălzeau; iar Petru stătea în picioare cu ei și se încălzea. ¹⁹ Atunci marele preot l-a întrebat pe Isus despre discipolii lui și despre doctrina lui. ²⁰ Isus i-a răspuns: Eu am vorbit deschis lumii; eu totdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună întotdeauna iudeii și nu am spus nimic în taină. ²¹ De ce mă întrebi? Întreabă-i pe cei care m-au auzit ce le-am vorbit; iată, ei știu ce am spus eu. ²² Și după ce a vorbit astfel, unul dintre ofițerii care stăteau în picioare acolo, l-a lovit cu palma pe Isus, spunând: Așa răspunzi marelui preot? ²³ Isus i-a răspuns: Dacă am vorbit rău, adu mărturie despre răul acesta, dar dacă am vorbit bine, de ce mă bați? ²⁴ Iar Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot. ²⁵ Și Simon Petru stătea în picioare și se încălzea. Ei așadar i-au spus: Nu cumva ești și tu dintre discipolii lui? El a negat și a spus: Nu sunt. ²⁶ Unul dintre robii marelui preot, fiind rudă cu acela a cărui ureche o tăiașe Petru, a spus: Nu te-am văzut eu în grădină cu el? ²⁷ Atunci Petru a negat din nou și imediat a cântat cocoșul. ²⁸ Atunci l-au adus pe Isus de la Caiafa până la sala de judecată; și era dis-de-dimineată și ei nu au intrat în sala de judecată, ca să nu se întineze, ci să mănânce paștele. ²⁹ Pilat atunci a ieșit afară la ei și a spus: Ce acuzație aduceți împotriva acestui om? ³⁰ Ei au răspuns și i-au zis: Dacă nu ar fi fost un răufăcător, nu ți l-am fi predat. ³¹ Atunci Pilat

le-a spus: Luați-l voi și judecați-l conform cu legea voastră. De aceea iudeii i-au spus: Nouă nu ne este legiuit să ucidem pe nimeni. ³² Ca să se împlinească cuvântul lui Isus pe care îl spusese, arătând cu ce moarte avea să moară. ³³ Atunci Pilat a intrat din nou în sala de judecată și l-a chemat pe Isus și i-a spus: Ești tu Împăratul iudeilor? ³⁴ Isus i-a răspuns: De la tine însuși spui aceasta, sau alții ți-au spus-o despre mine? ³⁵ Pilat a răspuns: Sunt eu iudeu? Națiunea ta și preoții de seamă mi te-au predat; ce ai făcut? ³⁶ Isus a răspuns: Împărăția mea nu este din această lume; dacă împărăția mea ar fi din această lume, atunci servitorii mei ar lupta ca nu cumva să fiu predat iudeilor; dar acum împărăția mea nu este de aici. ³⁷ Atunci Pilat i-a spus: Așadar, ești tu împărat? Isus a răspuns: Tu spui că eu sunt împărat. Eu, pentru aceasta m-am născut și din această cauză am venit în lume, să aduc mărturie adevărului. Toți care sunt din adevăr ascultă vocea mea. ³⁸ Pilat i-a spus: Ce este adevărul? Și după ce a spus aceasta a ieșit din nou la iudei și le-a spus: Eu nu găsesc nicio vină în el. ³⁹ Dar voi aveți un obicei, să vă eliberez pe unul la paște; doriți așadar să vă eliberez pe Împăratul iudeilor? ⁴⁰ Atunci toți au strigat din nou, spunând: Nu pe acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era un tâlhar.

19

¹ Atunci Pilat l-a luat așadar pe Isus și l-a biciuit.
² Și soldații, împletind o coroană de spini, au pus-o pe capul lui și l-au îmbrăcat cu o haină de purpură.
³ Și spuneau: Bucură-te, Împăratul Iudeilor. Și îl loveau cu palmele. ⁴ Pilat așadar a ieșit din

nou afară și le-a spus: Iată, vi-l aduc afară, ca să știți că nu găsesc nicio vină în el. ⁵ Isus a ieșit atunci afară, purtând coroana de spini și haina purpurie. Și Pilat le-a spus: Iată, omul! ⁶ Așa că preoții de seamă și ofițerii, când l-au văzut, au strigat, spunând: Crucifică-l! Crucifică-l! Pilat le-a spus: Luați-l voi și crucificați-l, fiindcă eu nu găsesc nicio vină în el. ⁷ Iudeii i-au răspuns: Noi avem o lege și după legea noastră el este dator să moară, pentru că s-a făcut pe sine însuși Fiul lui Dumnezeu. ⁸ De aceea când Pilat a auzit acest cuvânt, mai mult s-a temut; ⁹ Și a intrat din nou în sala de judecată și i-a spus lui Isus: De unde ești tu? Dar Isus nu i-a dat un răspuns. ¹⁰ Atunci Pilat i-a spus: Nu îmi vorbești? Nu știi că am putere să te crucific și am putere să te eliberez? ¹¹ Isus a răspuns: Nu ai avea nicio putere asupra mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus; din această cauză cel care m-a predat ție are mai mare păcat. ¹² Și de atunci Pilat căuta să îl elibereze; dar iudeii strigau, spunând: Dacă îl eliberezi pe acesta, nu ești prieten al Cezarului; oricine se face pe sine însuși împărat vorbește împotriva Cezarului! ¹³ De aceea, când Pilat a auzit acest cuvânt, l-a dus pe Isus afară și s-a așezat pe scaunul de judecată în locul numit Paviment, iar în evreiește, Gabata. ¹⁴ Și era pregătirea paștelui și cam pe la ora șase. Și le-a spus iudeilor: Iată, Împăratul vostru. ¹⁵ Dar ei au strigat: Ia-l, ia-l, crucifică-l! Pilat le-a spus: Să crucific pe Împăratul vostru? Preoții de seamă au răspuns: Nu avem împărat decât pe Cezar. ¹⁶ Așa că li l-a predat atunci ca să fie crucificat. Și l-au

luat pe Isus și l-au dus de acolo. ¹⁷ Și, purtându-și crucea, a ieșit la locul numit al Căpățânii, care în evreiește se numește Golgota, ¹⁸ Unde l-au crucificat și cu el pe alți doi, de o parte și de alta, iar Isus la mijloc. ¹⁹ Iar Pilat a scris un titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris: ISUS DIN NAZARET ÎMPĂRATUL IUDEILOR. ²⁰ Atunci mulți dintre iudei au citit acest titlu, pentru că locul unde a fost crucificat Isus era aproape de cetate; și era scris în evreiește, în grecește și în latinește. ²¹ Atunci preoții de seamă ai iudeilor i-au spus lui Pilat: Nu scrie: Împăratul iudeilor, ci scrie că el a spus: Sunt Împărat al iudeilor. ²² Pilat a răspuns: Ce am scris, am scris. ²³ Atunci soldații, după ce l-au crucificat pe Isus, i-au luat hainele și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare soldat, și cămașa; dar cămașa era fără cusătură, țesută în întregime de sus până jos. ²⁴ De aceea au spus între ei: Să nu o sfâșiem, ci să aruncăm sorti pentru ea, a cui să fie: ca să se împlinească scriptura, care spune: Și-au împărțit hainele mele între ei și pe cămașa mea au aruncat sorti. Soldații așadar, au făcut acestea. ²⁵ Iar lângă crucea lui Isus stătea în picioare mama lui și sora mamei lui, Maria, soția lui Cleopa, și Maria Magdalena. ²⁶ Atunci Isus, văzând pe mama lui și pe discipolul pe care îl iubea stând în picioare acolo, i-a spus mamei lui: Femeie, iată, fiul tău! ²⁷ Apoi i-a spus discipolului: Iată, mama ta! Și din momentul acela discipolul a luat-o la el *acasă*. ²⁸ După aceea Isus știind că toate lucrurile au fost deja făcute, ca să se împlinească scriptura, a spus: Mi-e sete. ²⁹ Și acolo s-a pus un

vas plin cu oțet; și ei, umplând un burete cu oțet și punându-l într-un isop, i l-au dus la gură. ³⁰ De aceea, după ce Isus a luat oțetul, a spus: S-a sfârșit; și, plecându-și capul, și-a dat duhul. ³¹ De aceea iudeii, ca nu cumva să rămână trupurile pe cruce în sabat, fiindcă era pregătirea (pentru că ziua aceea a sabatului era mare), l-au implorat pe Pilat să le zdrobească picioarele și să fie luați. ³² Atunci soldații au venit și au zdrobit picioarele primului și ale celui alt, care fusese crucificat cu el. ³³ Dar venind la Isus, când au văzut că el murise deja, nu i-au zdrobit picioarele; ³⁴ Ci unul dintre soldați i-a străpuns coasta cu o suliță și imediat a ieșit sânge și apă. ³⁵ Și cel ce a văzut a adus mărturie, și mărturia lui este adevărată; și el știe că vorbește adevărat, ca voi să credeți. ³⁶ Pentru că acestea s-au făcut, ca să se împlinească scriptura: Niciun os al lui nu va fi zdrobit. ³⁷ Și din nou altă scriptură spune: Vor privi spre cel pe care l-au străpuns. ³⁸ Și după acestea Iosif din Arimateea, fiind discipol al lui Isus, dar pe ascuns, de teama iudeilor, l-a implorat pe Pilat să ia trupul lui Isus; și Pilat i-a dat voie. A venit de aceea și a luat trupul lui Isus. ³⁹ Și a venit și Nicodim, care venise la Isus mai întâi noaptea și a adus un amestec de smirnă și aloe de aproape o sută de litre. ⁴⁰ Au luat atunci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresmele, cum este obiceiul la iudei să înmormânteze. ⁴¹ Și în locul unde a fost crucificat era o grădină și în grădină un mormânt nou, în care nimeni nu fusese pus vreodată. ⁴² Acolo așadar l-au pus pe Isus, din cauza pregătirii iudeilor, pentru că mormântul era

aproape.

20

¹ În prima zi a săptămânii Maria Magdalena a venit dis-de-dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric și a văzut piatra luată de pe mormânt. ² Atunci a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus și le-a spus: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus. ³ De aceea Petru și celălalt discipol au ieșit și au venit la mormânt. ⁴ Au alergat astfel amândoi împreună și celălalt discipol l-a întrecut pe Petru și a ajuns primul la mormânt. ⁵ Și, aplecându-se și uitându-se înăuntru, a văzut fâșiile de pânză de în întinse pe jos; totuși nu a intrat. ⁶ Atunci a venit Simon Petru urmându-l și a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză de în întinse pe jos. ⁷ Iar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era întins jos cu fâșiile de pânză de în, ci la o parte, împăturit într-un loc. ⁸ Atunci a intrat și celălalt discipol, care a ajuns primul la mormânt și a văzut și a crezut. ⁹ Pentru că nu știau încă scriptura că el trebuia să învie dintre morți. ¹⁰ Apoi discipolii s-au întors din nou la ei acasă. ¹¹ Dar Maria stătea în picioare afară lângă mormânt, plângând; și pe când plângea s-a aplecat și a privit în mormânt. ¹² Și a văzut doi îngeri în alb, șezând unul la cap și altul la picioare, unde fusese pus trupul lui Isus. ¹³ Și ei i-au spus: Femeie, de ce plângi? Ea le-a spus: Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus. ¹⁴ Și după ce a spus acestea, s-a întors înapoi și a văzut pe Isus stând în picioare, dar nu știa că este Isus.

¹⁵ Isus i-a spus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, presupunând că este grădinarul, i-a spus: Domnule, dacă l-ai dus, spune-mi unde l-ai pus și îl voi lua. ¹⁶ Isus i-a spus: Maria. Ea, întorcându-se, i-a spus: Rabuni; care înseamnă, Stăpânule. ¹⁷ Isus i-a spus: Nu mă atinge, căci încă nu m-am urcat la Tatăl meu; ci du-te la frații mei și spune-le: Mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru și la Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru. ¹⁸ Maria Magdalena a venit și a spus discipolilor că l-a văzut pe Domnul și că el i-a spus acestea. ¹⁹ Atunci, în seara aceleiași zile, fiind prima zi a săptămânii, pe când ușile, unde discipolii erau adunați de teama iudeilor, erau închise, Isus a venit și a stat în picioare în mijloc și le-a spus: Pace vouă. ²⁰ Și, spunând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta sa. Atunci discipolii s-au bucurat când l-au văzut pe Domnul. ²¹ Atunci Isus le-a spus din nou: Pace vouă; cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu. ²² Și după ce a spus aceasta, a suflat peste ei și le-a spus: Primiți Duhul Sfânt: ²³ Oricui remiteți păcatele, le sunt remise; și oricui le rețineți, sunt reținute. ²⁴ Dar Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit Didumos, nu era cu ei când a venit Isus. ²⁵ Ceilalți discipoli i-au spus așadar: Am văzut pe Domnul. Dar el le-a spus: Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și nu voi pune mâna mea în coasta lui, nicidecum nu voi crede. ²⁶ Și după opt zile discipolii lui erau din nou înăuntru și Toma era cu ei; Isus a venit, ușile fiind închise, și a stat în picioare în mijloc și a spus: Pace vouă. ²⁷ Atunci i-a spus lui Toma: Adu-ți degetul aici și

privește mâinile mele; și adu-ți mâna și pune-o în coasta mea; și nu fi fără credință, ci fii cu credință. ²⁸ Și Toma a răspuns și i-a zis: Domnul meu și Dumnezeuul meu. ²⁹ Isus i-a spus: Toma, pentru că m-ai văzut, ai crezut; binecuvântați sunt cei ce nu au văzut și totuși au crezut. ³⁰ Și într-adevăr multe alte semne a făcut Isus în prezența discipolilor săi care nu sunt scrise în această carte. ³¹ Dar acestea sunt scrise, ca voi să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu; și astfel, crezând, să aveți viață prin numele lui.

21

¹ După acestea Isus s-a arătat din nou discipolilor la marea Tiberiadei și s-a arătat astfel. ² Erau împreună Simon Petru și Toma, numit Didumos, și Natanael din Cana Galileii, și fiii lui Zebedei, și alți doi dintre discipolii lui. ³ Simon Petru le-a spus: Mă duc să pescuiesc. Iar ei i-au spus: Venim și noi cu tine. Au plecat și au intrat imediat într-o corabie; dar, în acea noapte, nu au prins nimic. ⁴ Dar pe când s-a făcut dimineață, Isus stătea în picioare pe țărm; dar discipolii nu știau că era Isus. ⁵ Atunci Isus le-a spus: Copilașilor, aveți ceva de mâncare? Iar ei i-au răspuns: Nu. ⁶ Iar el le-a spus: Aruncați plasa în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi. De aceea au aruncat-o și nu o mai puteau trage de mulțimea peștilor. ⁷ De aceea discipolul acela, pe care îl iubea Isus, i-a spus lui Petru: Este Domnul. Simon Petru, auzind așadar că este Domnul, s-a încins cu haina de pescar (fiindcă era gol) și s-a aruncat în mare. ⁸ Și ceilalți discipoli au venit cu o corăbioară, trăgând plasa cu pești,

(pentru că nu erau departe de uscat, ci cam la două sute de coți). ⁹ Imediat ce au ajuns pe uscat, au văzut acolo foc de cărbuni și pește pus deasupra și pâine. ¹⁰ Isus le-a spus: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. ¹¹ Simon Petru s-a urcat și a tras plasa pe uscat, plină de pești mari, o sută cincizeci și trei; și, deși erau atâția, nu s-a rupt plasa. ¹² Isus le-a spus: Veniți, mâncați. Și niciunul dintre discipoli nu cuteza să îl întrebe: Cine ești? știind că este Domnul. ¹³ Atunci Isus a venit și a luat pâinea și le-a dat-o, și peștele la fel. ¹⁴ Aceasta a fost a treia oară când s-a arătat Isus discipolilor săi, după ce a înviat dintre morți. ¹⁵ Și după ce au mâncat, Isus i-a spus lui Simon Petru: Simone, fiul lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia? El i-a spus: Da, Doamne; tu știi că te iubesc. Isus i-a spus: Paște mieluseii mei. ¹⁶ I-a spus din nou a doua oară: Simone, fiul lui Iona, mă iubești? El i-a spus: Da, Doamne; știi că te iubesc. El i-a spus: Paște oile mele. ¹⁷ El i-a spus a treia oară: Simone, fiul lui Iona, mă iubești tu? Petru s-a mâhnit că îi spusese a treia oară: Mă iubești? Și i-a spus: Doamne, tu toate le știi; tu știi că te iubesc. Isus i-a spus: Paște oile mele. ¹⁸ Adevărat, adevărat îți spun: Când erai tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei fi bătrân, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești. ¹⁹ A spus aceasta, arătând cu ce moarte îl va glorifica pe Dumnezeu. Și după ce a spus aceasta, i-a zis: Urmează-mă. ²⁰ Atunci Petru, întorcându-se, l-a văzut venind în urmă pe discipolul pe care îl iubea Isus și care se rezemase la cină pe pieptul

lui și care spusese: Doamne, cine este cel ce te trădează? ²¹ Petru, văzându-l, i-a spus lui Isus: Doamne, dar cu acesta ce va fi? ²² Isus i-a spus: Dacă voiesc ca el să rămână în viață până vin eu, ce îți pasă? Tu, urmează-mă. ²³ Atunci, a ieșit cuvântul acesta printre frați, că discipolul acela nu va muri; dar Isus nu a spus că nu va muri, ci: Dacă voiesc ca el să rămână în viață până vin eu, ce îți pasă? ²⁴ Acesta este discipolul care aduce mărturie despre acestea și a scris acestea; și știm că mărturia lui este adevărată. ²⁵ Și sunt de asemenea multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris unul câte unul, presupun că nici chiar lumea însăși nu ar putea cuprinde cărțile ce ar fi scrise. Amin!

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crișan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9